

VILNIS

LIETUVIŲ LIAUDIES LAIKRAŠTIS
LITHUANIAN NEWSPAPER
3116 So. Halsted St., Chicago, Ill. 60608
Telefonas: [312] 842-7325

VOLUME LXV Nr. 9

KETVIRTADIENIS GEGUŽES (MAY) 23, 1985

KAINA 25 c.

KASDIEN JUN 1 1985 Paminėtas "Vilnies" jubiliejus

DOMINUOJA NUOTAIKOS
JEI NE ZYDAI IR VETERANAI...
KIEKVIENO PAREIGA
GEGUŽES PIRMOJI

Lygiai kaip žmonių, taip ir Amerikos liaudį dominuoja nuotaikos, kad branduolinio karo grėsmėi reikia padaryti galas, siekti susitarimo nusiginkluoti, paskelbti pasaulyje tautų sambūvį, nežiūrint kokių socialinių sistemų jos bebūtų.

Tarybų Sąjunga seniai daro čjimus šia kryptimi, netgi pasizadėjo pirmutinę nepavartoti branduolinio ginklo, o dabar, iki lapkričio mėnesio įšaldė savo raketą. Daug kalbanti apie taiką prezidento Reagano administracija tarytum turėtų pasekti Tarybų Sąjungos pavyzdžiu, bet kur tau!

Ar nors kiek yra nuosirdumo tose kalbose ir šnektose už taiką per nusiginklavimą? Laukite, kaip toji lapė laukė nukrintant jaučio kulės.

Laimei, kad Amerikos žydų bendruomenė ir karo veteranai dasiprotėjo, kitaip prezidentas, nuvykęs į Europą, būtų teaplankęs Hitlerio esesininkų ir kareivių kapus ir, labai galimas daiktas, būtų padėjęs vainiką.

Žinoma, tai prezidento reikalas, bet kaip pasaulis būtų pažūrėjęs į Ameriką? Ką būtų pagalvoję hitlerininkų aukų palikuonys? Ar nebūtų buvus Amerikai prisegabjauri, žmonėms šurpą kelianti etiketė?

Tarytum jau turėtų pakakti, kad dėl grobikių amerikietišku daugnacionalinių korporacijų visur girdisi "Yankee go home". Tarytum turėtų pakakti gėdos, kad Nikaragvos kontros yra mūsų broliai.

Didžiojamės turtingiausia ir galingiausia pasaulyje savo Amerika, bet nesigėdiname, kad šalyje yra tūkstančiai ir tūkstančiai benamių, kad varguomenės getuose žydi ir lapoja skurdas, kriminaliniai nusikaltimai, jaunimo išsigimimas į gatvių valkatas ir t.t.

Turime pinigų pragariškoms raketoms, bet neturime pakankamai pinigų švietimui, sveikatos apsaugai, išvalymui didmiesčių nuo supuvusių laužų, padėti mažiesiems fermeriams išsikasti iš skolų, varguomenei maisto talonams...

Tai nėra natūralu turtingiausioje pasaulio šalyje. Nuo šių negerovių šaliai reikia gydytis, nes gali prisieiti pasiduoti rimtai operacijai darbo liaudies chirurgo peiliui daug greičiau, negu laukiama.

Koks nerimas šalyje dėl tolygių negerovių, matėme balandžio 20 dieną V. ūngtone ir kituose miestuose.

Nuotraukoje: "Vilnies" laikraščio 65-ųjų metų minėjimo prezidentas: Lietuvos TSR užsienio reikalų ministras V. Zenkevičius, "Tėviškės" draugijos pirmininkas P. Petronis, Lietuvos TSR žurnalistų sąjungos pirmininkas, "Tiesos" laikraščio redaktorius A. Laurinčiukas, žurnalistas J. V. Paleckis, Lietuvos draugystės ir kultūrinių ryšių su užsienio šalimis draugijos pirmininkas R. Petrauskas, žurnalistas R. Mališauskas.

Balandžio 8 d. sukako 65-eri metai, kai Čikagoje išėjo pažangiųjų JAV lietuvių laikraščio "Vilnis" pirmasis numeris. Pažymėti šią reikšmingą sukaktį į Lietuvos TSR meno darbuotojų rūmus Vilniuje susirinko respublikos sostinės žurnalistai, kultūros, mokslo veikėjai, studentai.

Prieš pradėdamas minėjimą, Lietuvos TSR žurnalistų sąjungos

Daugeliui atrodo, kad turtingiausios pasaulyje mūsų šalies negerovėmis privalo rūpintis tie, kuriuos išrenkame, pasiunčiame į Kongresą, apgyvendinam Baltuosiuose rūmuose. Tai klaida ir lygiai tokia klaida, kokią daro tie, kurie supranta ir kritikuoja, bet nieko nedaro.

Kiekvieno dorą amerikiečio, šios šalies piliečio pareiga yra rūpintis šalies negerovėmis atkvyviai dalyvaujant pažangiuose sąjūdžiuose už socialinį teisingumą, rasinę lygybę, civilines teises, taiką ir demokratiją.

Gegužės Pirmoji — darbo žmonių solidarumo šventė. Visame pasaulyje milijonai darbo žmonių kėlė šūkius už taiką, už darbą visiems, už šviesesnį gyvenimą. Amerikoje nors nepažįnta oficialia valstybine švente, bet klasiniai susipratusi darbo liaudis, inteligentija vienaip ar kitaip šią šventę minėjo, didesniuose miestuose vyko ir demonstracijos.

Amerikos pažangūs lietuviai savo organizacijų narių susirinkimuose, asmeniškuose susitikimuose bei šeimoje Gegužės Pirmąją irgi minėjo. Senosios kartos žmonės prisiminė kaip demonstruodavo, eidavo, kaudavosi už aštuonių valandų darbo dieną.

S. J. Jokubka

valdybos pirmininkas, "Tiesos" laikraščio redaktorius A. Laurinčiukas pranešė, kad Čikagoje mirė ilgametė "Vilnies" laikraščio redaktorė, įžymi JAV lietuvių moterų veikėja Alisė Jonikienė. Susirinkusieji tylos minute pagerbė šviesų velionės atminimą.

Žodis pranešimui suteikiamas Vilniaus valstybinio V. Kapsuko universiteto žurnalistikos katedros docentui, istorijos mokslų kandidatui B. Ragučiui.

Pranešėjas plačiai apžvelgė "Vilnies" laikraščio nueitą kelią, jo nuopelnus telkiant darbo žmones išsivijoje, auklėjant juos proletarinio internacionalizmo dvasia, skleidžiant tiesą apie tėvų žemę.

Pagrindinį savo uždavinį, kalbėjo pranešėjas, dar kelio pradžioje "Vilnies" redaktoriai ir leidėjai formulavo plačiai, tarptautiniu mastu. Taigi savo tikslų "Vilnis" neužskleidė siaurose, tik vietinio gyvenimo ribose, ir šis ypatingumas atliepė jos turiniui ir problematikai. Kaip tik tokiam kontekste ir suvokiame "Vilnij", kuri savo revoliucinę misiją ištikimai ir tvirtai tęsia per visus 65-erius gyvavimo metus.

"Vilnis" buvo sumanyta, redaguojama ir leidžiama kolektyvinės minties, dosniai remiama ne tik JAV, bet ir Kanados bei Pietų Amerikos pažangiųjų lietuvių. Tų pasiaukojusių savo spaudai žmonių gretas laikas negailestingai retina, bet ir praicityje, ir dabartyje "Vilnies" gyvavimo paslaptis išlicka ta pati: ji glūdi pažangiųjų išsivijusių masėse, tauriose laikraščio demokratijos, socialinės pažangos, socializmo idėjose, jo patriotiniuose ryšiuose su gimtųjų kraštu.

Tarybų Lietuvoje aukštai vertinama pažangiosios užsienio spau-

ATSIPRASOME

Labai atsiprasome, kad negavote pagrečiui dviejų "Vilnies" laidų. Tai atsitiko todėl, kad Niujorke lietuviškoje spaustuvėje, kur buvo renkama "Vilnis", sugedo elektroninė mašina raidėms rinkti. Kadangi nežinome kada ji bus pataisyta, perėjome į naują techninę sistemą laikraštį presui paruošti Čikagoje. Tikimės, kad ją įsivinsime ir "Vilnis" skaitytojus lankys kaip lankė.

Administracija

dos redaktorių, leidėjų bei jos rėmėjų veikla. Vis dažniau leidžiamas įžymių "Laisvės" ir "Vilnies" žurnalistų ir publicistų kūrybinis palikimas. Turime vilniečių L. Prūseikos, V. Andriulio, L. Joniko, J. S. Jokubkos, J. Gasiūno, K. Karosicės, V. Railos, J. Milerio-Dzūkėlio ir kitų tautiečių publicistinius ir memuarinius raštus. Daugeliui įžymių "Vilnies", kaip ir "Laisvės", redaktorių ir bendradarbių suteikti Lietuvos TSR nusipelnusių kultūros veikėjų ar žurnalistų garbės vardai. Taip gimtasis kraštas atsidėkoja "Vilniai" ir jos darbuotojams už jų pasiaukojamą dalyvavimą didžiojoje pasaulio proletariato kovoje, lemiančioje šviesių žmonijos ateitį.

Nuotraukoje: pranešimą minėjime skaito Vilniaus universiteto docentas B. Raguotis.

Universiteto studentė L. Rinkevičiūtė kalbėjo apie tai, kad būsimieji žurnalistai jau studijų metais supažindinami su pažangiųjų užsienio lietuvių spaudos leidimo istorija. Skaitydami "Laisvę", "Vilnij", jie ne tik daug sužino apie tautiečių gyvenimą ir veiklą, bet ir mokosi iš jų atsidavimo socializmo, demokratijos, humanizmo idėjoms, pasišventimo savo pasirinktai profesijai.

Lietuvos TSR užsienio reikalų ministerijos skyriaus vedėjas V. Kazakevičius pabrėžė, kokią didžiulę reikšmę lietuvių demokratiniams, ypač proletarinėms, kultūros tyrinėjimams turi "Vilnies" istorijos nagrinėjimas ir atskleidimas. Jis sakė, jog tebelieka uždavinys paruošti tinkamą pažangios spaudos istoriją, kurioje būtų išsiaiškinti visų jų kūrusių žmonių darbai ir likimai. "Vilnis" — ištisos epochos veidrodis, ji susijusi su svarbiausiomis ištakomis, siekian-

Nukelta į 2 pusl.

VILNIS

Lithuanian Peoples' Bi-weekly (659-780)

Published bi-weekly, Thursday, except when preceded by a Holiday, by the Workers Publishing Association, Inc.
Subscription rates in United States: one year \$10.00, six months \$5.50; Chicago \$12.00, 6 months \$6.50; Canada \$15.00, 6 months \$8.00; foreign countries \$15.00, 6 months \$8.00.

POSTMASTER: Send address changes to the
"VILNIS" - 3116 So. Halsted St., Chicago, Ill. 60608 Phone 842-7325
Second-class postage paid at Chicago, Illinois (U.S.P.S. 659-782)

Sveikinimas "Vilnies" redakcijai

Balandžio 8 dieną Meno darbuotojų rūmuose Vilniuje įvyko iškilmingas "Vilnies" laikraščio 65 metų jubiliejaus minėjimas. Jo dalyviai laikraščio redakcijai atsiuntė šį sveikinimą.

"Gerbiamas "Vilnies" laikraščio vyriausiasis redaktorium drauge J. S. Jokubka, gerbiamieji "Vilnies" bendradarbiai, korespondentai, platintojai, rėmėjai, skaitytojai.

Karštai sveikiname Jus gražios laikraščio šventės — 65 metų sukakties proga. Tai reikšmingas ne tik Jūsų darbininkiško laikraščio, bet ir viso JAV lietuvių pažangaus judėjimo įvykis. Ši sukaktis brangi ir Tarybų Lietuvos darbo žmonėms.

Per ilgus ir nelengvus savo gyvavimo dešimtmečius "Vilnis" daug nuveikė, telkdama darbo žmones iševijoje, šviesdama juos ir veddama į kovą už socialinę teisybę. "Vilnis" solidarizavosi su Lietuvos darbininkų klasės ir valstietijos revoliucine kova buržuazijos valdymo metais, sveikino atgimusią ir pakilusią šviesiam gyvenimui tarybinių tautų šeimoje Lietuvą.

"Vilnis" respublikos meno, kultūros darbuotojams, žurnalistams brangi kaip vienas ryškiausių pažangiųjų Amerikos lietuvių kultūros židinių. Savo puslapiuose pasakodamas tiesą apie Tarybų Lietuvos gyvenimą laikraštis daug prisideda prie iševijos kultūrinio bendradarbiavimo su gimtąja žeme plėtojimo bei stiprinimo.

Švėsdami sąjungininkų didžiosios Pergalės prieš fašistinę Vokietiją 40 metų jubiliejų, prisimename, kad "Vilnis" buvo tarp tų, kurie visokeriopa rėmė šią žūtbūtinę kovą, vėliau telkė pažangius užsienio lietuvius padėti tarybinėms tautoms atstatyti karo sugriautą ūkį.

"Vilnis", kaip ir visa pažangioji užsienio lietuvių spauda, ištikimai lieka kovoje už taiką ir tautų bendradarbiavimą, demaskuoja antihumaniškas imperializmo užmačias įžiebtai naują karo gaisrą, atskleidžia nacionalistų antitarybinę, antiliaudinę veiklą.

Prasmingos sukakties proga nuoširdžiai sveikiname ir linkime laikraščio leidėjams ir bendradarbiams, rėmėjams ir skaitytojams stiprios sveikatos, jaunatviškos energijos, išvermės sunkiame, bet kilniame darbe. Ilgai gyvuok, "Vilnie" — pažangos ir taikos labui!

Minėjimo dalyvių vardu:

B. Boreišienė, J. Jurgaitis, E. Juškys, L. Kapočius, Vyt. Kazakevičius, A. Kusta, A. Laurinčiukas, J. Lukoševičius, R. Mališauskas, D. Mickevičius, J. Paleckis, V. Petrauskas, P. Petronis, B. Raguotis, A. Stankevičius, Vyt. Zenkevičius.

Kuri kuriai labiau reikalinga

Kai po II Pasaulinio karo didžiosios imperialistinės šalys paskelbė Tarybų Sąjungai "šaltąjį" karą, JAV ir TSRS prekybos santykiai nuo to laiko iki dabar, galima sakyti, į priekį nepasistūmėjo nei per jotą. Septintame dešimtmetyje pradėjus atslūgti "šaltajam" karui ir prasi-dėjus detentei, kaip ir buvo pasirodę ženklų, kad pradės vystytis prekiavimas į aukštesnę pakopą. Buvo įkurta šiam reikalui dvišalė Jungtinė Komercijos komisija, 1973 metais Maskvoje tarptautinėje parodoje su savo technologijos gaminiiais ir kitokiomis prekėmis eksponuoti prisistatė net 200 Amerikos kompanijų. Tačiau šie ėjimai netrukus nuėjo niekais.

Atsinaujino "šaltasis" karas, santykiai pradėjo darytis dar rūgštesni negu buvo anksčiau, prekiavimas nukrito iki žemiausio lygio, jeigu neskaitysime grūdų pardavimo Tarybų Sąjungai, bet ir jų pardavimas ko tik nesukliuvo. Praeitais metais gruodžio mėnesį Maskvoje tarptautinėje parodoje eksponavo savo gaminius vos 23 Amerikos kompanijos, importas-eksportas tarp abiejų šalių nukrito iki \$3.9 bilijono per metus, įkurta prekybos reikalams abišalė Jungtinė Komercijos komisija nuo 1978 metų gruodžio mėnesio iki dabar neturėjo pasitarimo, išskiriant praeitais metais turėtą susitikimą JAV-TSRS Prekybos ir Ekonomikos tarybos, su M. Gorbačiovu, Černenkai dar esant gyvam.

Ar tokia politika neprekiauti su TSRS daro kokią žalą Tarybų Sąjungai, kaip reakcininkai mano? Visiškai ne. Tarybų Sąjunga lengvai apsieina ir be JAV. Kaip praneša kovo 9 dienos laidoje žurnalas "The Economist", praeitais metais TSRS vien tik su Vakarų Europos šalimis padarė už \$22 bilijonus biznio. O kur dar biznis su Lotynų Amerikos, Azijos, Afrikos šalimis? Su ja prekiauja visos didžiosios kapitalo šalių kompanijos, išskiriant amerikietiškas, kurioms Vašingtonas turi uždėjęs restrikcijas prekiauti su TSRS. Pavyzdžiui, tik praeitą mėnesį iš Austrijos plieno firmos Vosat-Alpine pirkto sau reikalingos vielos už \$400 milijonų, iš Italijos batų firmos Cogolo sau reikalingų batų pirkto už \$100 milijonų. Prancūzijos agrobiznio firma Interagra kasmet Tarybų Sąjungai pristato už \$750 milijonų proce-

Iš sunerimusio pasaulio dėl rytojaus

Brazilijos su TSRS santykiai
Brazilijos užsienio reikalų ministras Olavas Setubalas pasisakė už Brazilijos ir Tarybų Sąjungos santykių plėtimą bei stiprinimą. Mūsų šalių pozicijos, pasakė jis, sutampa tokiais svarbiais klausimais, kaip taikos išsaugojimas ir stiprinimas Žemėje, tarptautinio saugumo užtikrinimas visų planetos tautų labui. Brazilija ir TSRS visada pareiškėdavo ir pareiškia savo susirūpinimą dėl ginklavimosi varžybų ir branduolinio karo.

Nuteisė 228 žmones

Turkijos sostinėje Ankaroje pasibaigusiame teismo procese 228 žmonės buvo nuteisti kalėti įvairių laikų, kai kurie net iki 17 metų. Jie apkaltinti "priklusumu Turkijos komunistų partijai" ir "komunistine veikla bei propaganda". Kaip pranešė laikraštis "Milijet", šis procesas vyko nuo 1982 metų sausio mėnesio.

Argentinos komunistai

Argentinos komunistų partijos CK plenumas nutarė surengti antrojoje ateinančių metų pusėje eilinių Argentinos komunistų partijos suvažiavimą.

Plenumo dalyviai išanalizavo vidaus politinę padėtį ir padėtį profsąjungų judėjime, pažymėjo, kad svarbu dar labiau suaktyvinti darbo žmonių kovą už savo teises. Plenumo kalbėjo AKP generalinis sekretorius Alfonsas Fava.

Kritikuoja JAV planus

Švedijos ministras pirmininkas Ulofas Palmė kritiškai atsiliepė apie Amerikos administracijos ketinimus ruošti "žvaizgdžių karus".

Švedijos vyriausybės vadovas pareiškė, kad viltys "užtikrinti JAV saugumą" militarizuojant kosmosą yra iliuzoriškos. Faktai rodo, pažymėjo jis, kad tai neįmanoma.

Isakmus būtinumas

Sešių šalių — Delio deklaracijos autorių — valstybių ir vyriausybių vadovų pavedimu Argentinos, Graikijos, Indijos, Meksikos, Švedijos ir Tanzanijos ambasadoriai nescniai aplankė TSRS ir JAV delegacijų prasidėjusiose Ženevoje derybose dėl branduolinės ir kosminės ginkluotės vadovus ir įteikė jiems šį dokumentą, kuriame pabrėžiamas įsakmus būtinumas išvaduoti žmoniją nuo branduolinės katastrofos grėsmės.

Prieš Pinočeto terorą

Švedijos profsąjungų centro susivienijimo pirmininkas Stigas Malmas griežtai pasmerkė kruviną Pinočeto žvalgybos agentų pik-

tadarybę — tai, kad jie pagrobė ir nužudė tris Čilės pažangių demokratiškos sluosnių atstovus.

Protesto laiške, kurį nusiuntė chuntos valdžiai, pabrėžiama, jog profsąjungų ir kitų opozicinių jėgų lyderių pagrobimai, suėmimai ir nužudymai dar kartą patvirtina, kad Čilė — šalis, kur nėra profsąjungų ir politinių teisių.

Pasipriešinimo veteranų kongresas

Italijos Bolceno mieste šalies šiaurėje įvyko pasipriešinimo veteranų kongresas, skirtas šalies išvadavimo iš vokiškųjų fašistų jungo 40-mėčiui. Jame dalyvavo žymūs visuomeniniai ir politiniai Italijos veikėjai, parlamentarai, profsąjungų, jaunimo organizacijų atstovai. Kongresas buvo surengtas Italijos nacionalinės partizanų asociacijos iniciatyva. Jo dalyvius sveikino Italijos prezidentas Pertinis.

Nerimauja Danijos jaunimas

Daugelyje Danijos miestų įvyko jaunimo masinės demonstracijos prieš išlaidų mažinimą švietimo reikalams, demokratinėms ir socialinėms teisėms apginti. Jcse dalyvavo šalies studentai ir aukštųjų mokyklų dėstytojai.

Atkelta iš 1 pusl.

PAMINĖTAS "VILNIES"

čiomis Lietuvių Socialistų sąjungos ir jos organo "Kovos" įsikūrimą, kurio 80-ąsias metines prisiminsime šių metų gegužės mėnesį.

"Tėviškės" draugijos pirmininkas P. Petronis vaizdžiai palygino "Vilnį" su šulu, tvirtai remiančiu užsienyje gyvenančių tautiečių ryšius su jų gimtuoju kraštu. Jau nuo 1959 metų "Vilnis" organizuoja ekskursijas į Nemuno kraštą. Štai ir šiomet, minint Tarybų valdžios atkūrimo Lietuvoje 45-ąsias metines, laukiama į Dainų šventę atvykstant gausaus būrio svečių. "Vilnis" nuolat skelbia apsilankiusiųjų tėviškįjį įspūdžius, spausdina daug ir įvairios medžiagos apie gyvenimą Tarybų Lietuvoje. O šios žinios pasiekia tautiečius ne tik Jungtinėse Valstijose, bet ir Kanadoje, Pietų Amerikoje, kur šis laikraštis turi savo skaitytojų ir korespondentų.

Minėjimo dalyviai nusiuntė "Vilnies" laikraščio vyriausiam redaktoriui S. J. Jokubkai, visiems laikraščio bendradarbiams, korespondentams, platintojams, rėmėjams ir skaitytojams sveikinimo telegramą.

V. Petkevičienė

Vašingtono vyrai ir stambiojo biznio atstovai ieško išeities. Komercijos departamento sekretorius Valdrige jau pranešė, kad JAV-TSRS Jungtinė Komercijos komisija po virš 10 metų pertraukos gegužės 20-21 dienomis susirinks Maskvoje pasitarti prekybos reikalais. Ar iš šio pasitarimo kas gero išeis — sunku pasakyti, bet ženklai rodo, jog Amerikai prekyba su TSRS labiau reikalinga, negu Tarybų Sąjungai prekyba su Amerika. suotų maisto produktų. Ogi Prancūzijoje firmų, prekiaujančių su Tarybų Sąjunga, yra ir daugiau.

Amerikai 1983 metais prekyba su užsienio šalimis davė \$69.4 bilijono deficito, praeitais metais jau \$123 bilijonus. Vien tik šių metų sausio mėnesį buvo \$10.29 bilijono deficito. Jeigu ir toliau taip bus, tai labai galimas daiktas, kaip sako ekonomistai, šiomet prekyba su užsienio šalimis duos net \$140 bilijonų deficito. Žinoma, geri prekybos santykiai su TSRS, nuo nuostolingos su užsienio šalimis prekybos Amerikos neišgelbėtų. Tačiau tokie dideli nuostoliai sumažėtų.

Vilnis, 1985 gegužės 23

Kai "Vilnis" buvo dvidešimties metų

Kai žmogus sulaukia 20 metų, dar nesiskaito suaugusiu, bet jau esti pilname pajėgume. Kai "Vilnis" 1940 metų balandžio 8 d. sulaukė 20-ųjų gyvavimo metinių, irgi buvo pačiame pajėgume, beveik 10,000 egzempliorių tiražo laikraštis, ėjo kasdien pilnos išmieros 6-8 puslapių.

Paruošti skaitytojams toks nemažas laikraštis buvo nejuokas, reikėjo daug darbo ir pastangų. Žinoma, tada "Vilnyje" ir dirbo nemažas etatinių darbininkų kolektyvas, kurio sudėtyje buvo daugeliui mums dar atmenami kaip V. Judzentavičius, St. Butkus, F. Kirka, J. Valatka, J. Žilinskas, J. Judickas, Chester Kent, J. Baltušis, F. Stasiukėlis, M. Savukaitė, A. Savukaitė, J. Mažeika, M. Zalodokas, V. V. Vasy, M. Šolomskas, L. Jonikas, A. Jonikienė, V. Andrusis, L. Prūseika, F. Abekas, H. Jagminas.

Kai 1940 metais "Vilniai" sukako 20 metų, laikraščio kolektyvas balandžio 12 dieną išleido "Vilnies" jubiliejinį numerį. Išleido septynių dalių po aštuonis puslapius kiekvieną — viso 56 puslapių ir daug smulkesniu šriftu negu "Vilnis" spausdinama dabar; atspausdino visą dešimt tūkstančių egzempliorių. Buvo ko pasidžiaugti kolektyvui bei laikraščio darbuotojams, rėmėjams ir skaitytojams.

Tačiau laikraščio kolektyvas, darbuotojai bei rėmėjai neapsalo nei dėl didžiulio jubiliejinio numerio, nei dėl jubiliejinį iškilnių, vykusių tada Ashland Auditorijoje balandžio 14 d., į kurias iš visų Amerikos pažangių lietuvių kolonijų suvažiavo virš 3,000 žmonių. L. Prūseika jubiliejinės laidos savo "Kasdienoje" rašė, kad "jubiliejaus dienos mes jau galvojame, ką rytoj daryti. Praeis džiaugsmo dienos ir vėl nauja darbymetė. Ir ne tik prie "Vilnies" . . . Mums rūpi ir unijos, ir Lietuvos reikalai, ir jaunimas, ir chorai, ir fraternalės organizacijos, ir prakalbų sakymas, ir aukų rinkimas, ir liaudies fronto organizavimas, ir Literatūros Draugija . . ."

Ir, išties, visa tai rūpėjo ne tik laikraščio kolektyvui, rūpėjo laikraščio rėmėjams, pažangios lietuvių visuomenės darbuotojams ir visiems. Rūpėjo, kad "Vilnis" gyvuotų, eitų pasirinktu keliu tol, iki beliks Amerikoje pažangių lietuvių paskutiniai Mohikanai. Ypač daug aukojosi laikraščio kolektyvas, nepaisė už darbą užmokesčio, nei darbo valandų, visų buvo bendras tikslas, kad laikraštis turi išeiti ir išeiti laiku ar sniegas, lietus, audra, ar perkūnią su žaibais.

Daug tų žmonių nebėra gyvų, bet laikraščio skaitytojai veteranai, rėmėjai bei visuomenės darbuotojai juos atsimena. Atsimena juos ir vėliau atėję laikraščiai talkon. Pagarbiai lenkia galvas jų atminimui, nes jeigu ne jų tie rūpesčiai, kuriuose L. Prūseika tada "Kasdienoje" išvardijo, jeigu ne jų laikraščio reikalui pasiaukojimas, vargiai laikraštis būtų sulaukęs 65-ųjų gyvavimo metinių ir ruošęsi šiam garbingam jubiliejui, kurio iškilmes vyks birželio 9 dieną.

Žinoma, kad "Vilnis" sulaukė 65 metų daug priklauso ir nuo to, kad "Vilnis" nebuvo ir tebėra ne koks pašlemėkiškas laikraštis, o rimtas, turintis politinį nugarkaulį, išsiauklėjęs ir užaugęs, kaip yra pažymėta prieš 45 metus tos jubiliejinės laidos Vilnis, 1985 gegužės 23

vedamajame, "toje protavimo sistemoje, tose tradicijose, kur ne schematiškai, bet istoriniai susiderina vardai tokių asmenybių kaip Marksas ir Engelsas, Jeffersonas ir Lincolnas, Leninas ir Liebnichtas". Kad "Vilnis" sulaukė 65 metų, daug priklauso ir nuo to, kad buvo ir tebėra darbo liaudies nuotaikų laikraštis, pagal tą vedamąjį, nebuvo ir nėra kapitalizmo apologetu, kuris gimdo karus, kuris serga chroniškomis nedarbo ligomis, ir kuriam nebėra perspektyvų laimėti. "Vilnis" visuomet vedė griežtą kovą prieš fašistus ir nacius ir šiaip visokius reakcinius suokalbininkus. "Vilnies" tikslas buvo ir tebėra skleisti apšvieta, kelti kultūrą, suprasti gražias ir kovingas Amerikos praeities tradicijas, remti darbininkų klasės kovas, remti sąjūdį už darbo žmonių vienybę kovai už taiką pasaulyje, už demokratiją bei socialinę pažangą.

Nelengva buvo "Vilniai" žygiuoti šiuo pasirinktu keliu. Tenka tik atsiminti, netgi kai "Vilnis" nebuvo dar sulaukusi nė 20 metų, kokis buvo iš jos tyčiojimas, prieš ją skundai, bylų kėlimai, bandymai prieš laikraštį sukelti politiniai atsilikusius elementus. Arba vėliau, makartizmo isterijos metais, kaip daugelis dar atsimena, redaktorių areštavimai, deportacijų bylos, skaitytojų gąsdinimai, valdžios agentų lankymasis pas aktyvesnius pažangios lietuvių visuomenės darbuotojus. "Vilnis" atsilakė, nes ją rėmė šimtai pasišventusių laikraščio reikalui žmonių. Žinoma, šiandien nebėra tiek daug tokių žmonių, bet dar yra ir "Vilnis" gyvuoją.

Artinantis "Vilnies" 65-osioms gyvavimo metinėms, ne vienas laikraščio darbuotojas, veteranas rėmėjas bei skaitytojas mintimis perbėga ilgą ir sunkų laikraščio nueitą kelią, atsimena kaip buvo ir kaip dabar bėra, supranta kodėl taip beliko, ir ne vienam širdyje nusruvena džiaugsmo srovelė, kad "Vilnis" nežūrint visa to tebėra ir netgi ruošiasi 65 metų jubiliejui.

J. Žaliukas

Gimtadieniai

Visi, kurie šventiškai pasipuošę, su dovanomis ir gėlėmis gimtadienio proga eina sveikinti savo draugus, gimines ir bičiulius, kartoja tą patį, ką maždaug prieš du tūkstančius metų darė graikai ir romėnai.

Jau tada tikėta, jog gimus žmogui, šalia jo pastatomas asmeninis dievas globėjas. Todėl globėją graikai vadino "gerąją dvasią". Romėnai dievus globėjus ne tik kad įvardino, bet ir kiekvienai lyčiai paskyrė atskirus. Dievas Genijus globojo vyrus, o Junona — moteris. Švenčiami gimtadieniai antikoje buvo skirti dievo globėjų garbei.

Jeigu, sakysime, Graikijos pilietis buvo gimęs bet kokio mėnesio ketvirtąją dieną, jis privalėjo būti ne tik paslaugus, bet stengtis savo veiklą pakreipti kitų labai bei gėriui. Kaip tik tokią dieną buvo gimęs Heraklas, atlikęs žmonijos labai dvylika išganingų žygdarbių. Pažymėtina tai, kad graikų gimimo diena būdavo švenčiama nepriklausomai nuo mėnesio. Tokiu būdu Heraklo gimtadienį švenzdavo kiekvieno mėnesio ketvirtąją dieną.

Graikijos piliečiai gimtadienius

DOSNI BUVO ŽEMĖ

Labiausiai krenta į akis rodikliai žemės ūkyje. Daugeliu atvejų jie buvo rekordiniai per visą Lietuvos žemdirbystės istoriją.

Grūdinių kultūrų surinkta 3 milijonai 451 tūkstantis tonų. Didžiausias iki tol metinis jų derlius buvo 1976-aisiais, kada į aruodus supilta 3 milijonai 220 tūkstančių tonų. Grūdinių kultūrų plotai per tą laiką nedaug tepadidėjo — nuo 1 milijono 95 tūkstančių hektarų iki milijono 200 tūkstančių. O štai derliaus priedas nemažas — beveik ketvirtadalis milijono tonų!

Rekordiniai rodikliai pasiekti ir pieno (2 milijonai 880 tūkstančių tonų) bei mėsos (487 tūkstančiai tonų) gamyboje. Iš kiekvienos karvės primelžta po 3321 kg pieno. Tai geriausias rodiklis tarp visų sąjunginių respublikų. Pagal pieno ir mėsos gamybą bei suvartojimą vidutiniškai vienam gyventojui Lietuva irgi užima pirmąją vietą šalyje, pralenkdama daugelį Vakarų Europos kraštų.

LIETUVA — INDUSTRIŠNĖ RESPUBLIKA

1984 metais didėjo pramonės potencialas. Didžiausias gamybos priaugis užfiksuotas energetikoje: per metus pagaminta beveik 17 milijardų kilovatvalandžių elektros energijos. Tai padaryta Ignalinoje paleidus atominės elektrinės pirmąjį bloką. Šiomet bus baigtas statyti antrasis, ir ekonomistai skaičiuoja, kad ateinančiais metais elektros energijos gamyba šoktels iki 22-24 milijardų kilovatvalandžių. Pagal jos gamybą vienam gyventojui Lietuva užims vieną pirmųjų vietų pasaulyje.

Toliau buvo vystoma chemijos pramonė. Dar prieš kelis metus respublika mineralines trąšas išveždavusi iš Rusijos Federacijos, Ukrainos, Baltarusijos, dabar jomis visiškai apsirūpina pati. Pernai jų pagaminta 699 tūkstančiai tonų. O šių metų pradžioje Jonavos azotinių trąšų gamyboje pradėjo veikti dar

emė švęsti kas mėnesį. Reikia manyti, kad tokia tradicija džiaugėsi ne tik vaikai, bet ir visi sveikinių ir apdovanojimų trokštantys asmenys. Tokia tradicija buvo susijusi su didelėmis išlaidomis. Vėliau nuo jos buvo atsisakyta ir gimtadienio diena imta švęsti kartą per metus.

Į gimtadienius kviesdavo gimines ir draugus. Į šias iškilmes vykdavo ne tuščiomis rankomis. Priklausomai nuo to, kokį asmenį vykdavo pasveikinti, gabendavo įvairias dovanas, gėlių puokštės, papuošalus, meniškai apipavidalintus indus. Toks graikų šventės aprašymas pateiktas Aristofano komedijoje "Plutonas".

Senovės gimtadienių aprašymuose pasitaikydavo ir komiškų situacijų. Štai Romos imperatoriaus Nerono mokytojas filosofas Seneka savo kūrinyje "Apie pyktį" pateikia kupiną ironijos vaišių dalyvio, kankinamo kaulų gėla aprašą, kursai besivartuliodamas prie stalo ant gultų, dalyvauja savo vaikų gimtadienio pokylyje.

Romoje, įsigalėjus krikščionybei, pradėta kovoti su gimtadienių tradicija. Imta reikalauti švęsti vardines.

Katalikiškose šalyse dažniausia švenčiami vartadieniai. Tačiau ir gimimo dienos nepamiršamos, vis labiau plinta.

J. Šimkevičius

nauji pajėgumai.

Dabar per vieną parą Tarybų Lietuvoje pagaminama 2 tūkstančiai tonų mineralinių trąšų, 1500 televizorių, pastatoma apie 100 butų, geležinkeliu ir automobiliais pervežama 1,2 milijono tonų krovinių ir t. t.

NAMAI, KURIUOSE GYVENAME

Respublikos miestuose ir kaimuose per metus pastatyta 1 milijonas 860 tūkstančių kvadratinį metrų gyvenamojo ploto. Tai maždaug 35 tūkstančiai butų.

Skaičiuojant, kad vienoje šeimoje dabar yra vidutiniškai keturi žmonės, išeina, kad įkurtuves 1984 metais šventė 140 tūkstančių piliečių.

Ta pati statistika primena, kad dabar šimtui šeimų tenka 106 radijo aparatai, 92 televizoriai, 93 šaldytuvai, 66 skalbimo mašinos, 47 dulkių siurbliai ir t. t. Beje, didesnė dalis buitinės technikos, naudojamos mūsų namuose, irgi yra lietuviškos gamybos. Vien tik pernai Kaune ir Šiauliuose išleista 586 tūkstančiai televizorių, Alytyje pagaminta 305 tūkstančiai šaldytuvų, Vilniuje — 141 tūkstantis dulkių siurblių.

Maisto produktai, išskyrus konservuotas daržoves, dalį vaisių, kai kurias mėsos ir žuvies konservų rūšis, konditerijos gaminius, prieskonius, taip pat pagaminta Lietuvoje. Jų gamyba ir pramoninis apdorojimas kasmet plečiasi. Vien mėsos ir pieno pramonei plėsti 1984 metais, palyginti su praėjusiais, kapitaliniai įdėjimai padidėjo ketvirtadaliu.

. . . IR MES PATYS

1985 metų sausio 1 dieną Lietuvoje buvo 3 milijonai 572 tūkstančiai gyventojų, iš kurių 66 procentai gyveno miestuose.

Priminsime, kad miesto ir kaimo gyventojų skaičius susilygino lygiai prieš penkiolika metų ir po to smarkiai augo pastarojo nenaudai. Dabar migracija nusistovėjo. Demografai tikisi, kad toks santykis išsilaikys artimiausią dešimtmetį. Tai, specialistų nuomone, labai naudinga ekonominiu ir socialiniu požiūriu tendencija.

Vilniuje dabar yra 546 tūkstančiai gyventojų, o štai Kaunas, pernai metų viduryje susilaukęs 400 tūkstantojo piliečio, ir toliau išlaiko sparčiausius miestų gyventojų priaugio tempus. 195 tūkstančiai žmonių sausio 1 d. gyveno Klaipėdoje, 135 tūkstančiai Šiauliuose, 116 tūkstančių Panevėžyje. Toliau seka Alytus, Kapsukas, Jonava, Mažeikiai.

1984 metais įregistruota 134 tūkstančiai santuokų. Deja, išsiskyrė lygiai trečdalis. Nedidelę paguodą kelia tai, kad skyrybų skaičius nuo 1980 metų, kai jis buvo pasiekęs net 35 procentus, kasmet mažėja. Tikėsimės, kad neilgai trukus bus pasiektas netolimų 1960 metų lygis, kai 100 santuokų teko tik 8,4 skyrybų. Tai vieninteliai skaičiai, kurie nenusipelno komplimentų . . .

B. Bučelis

— Panamos profsąjungų konfederacija buvo suruošusi protestą prieš JAV ambasados. Panamiečiai piktnasi, kad Tarpautinis Valiutų bankas verčia Panamos vyriausybę paskelbti restrikcijas.

Kažin, ar labai smailas ir beribis jo protas?

Kazys Almenas pagaliau išsiskyrė taip plačiai ir išsamiai, kad, atrodo, jam daugiau ir nereikės to daryti, nors tenka, deja, abejoti: dabar jis surado savo gyvenimo paskirtį ir jam dar vis knietės parodyti savo pergalingą išmintį, pakaks purvo, skirto kitaip galvojantiems tautiečiams. Kitas reikalas su "Akiračiais": jie per visą savo istoriją neturėjo tokio "programinio" straipsnio, kuriuo vienu kartu ir be apeliacijų suniekintų pažangią JAV lietuvių išeiviją, išvadinant juos žmones bukais, ribotais ir negabiais.

Tiesą sakant, darbininkiška lietuvių išeivija, įsitikinusi, jog kapitalistinė santvarka yra priešiška žmoniškumui ir socialinei pažangai, jau dešimtis ir šimtus kartų buvo "nurašyta", "nulietuvinta", bet dėl to ji savo idealų neatsisakė. Neatsisakys jų ir dabar, kai K. Almenas, Lietuvoje žinomas išeivių rašytojas, galutinai pasmerkė ir apdėgė, daug šlykščiau negu kas nors kitas iki šiol — kiek begyvensime, laikysimės tų pačių idealų, laimingi būdami tuo, kad jie įgyvendinami Lietuvoje, kad mūsų darbas ir palikimas ten didžiai vertinamas (kas mums šimtus kartų svarbiau, negu K. Almeno ar "Akiračių" nuomonė). Kadangi K. Almenas labai laimingas, "išsprendęs" pažangios išeivijos egzistavimo ir vertės klausimą, tai mes ir nenorime su juo ginčytis, nes to tiesiog neleidžia žmogiškas orumas, mūsų pagarba labai talentingam veiklos draugui iš laudies Rojui Mizarai, kurį K. Almenas apibjaurojo už tai, jog jis buvo giliai įsitikinęs komunistas ir džiaugėsi pirmos darbininkų valstybės laimėjimais.

Na, o ta valstybė, nors ji labai nepatinka K. Almeniui, nors jos vystymosi kelias jam visiškai netikęs, bet dabar yra toji, su kuria turi rimtai skaitytis didžiausios kapitalistinės jėgos ir net šaukti apie jos pranašumus — vadinasi, ir po 1931 m. TSRS ne taip nemokėsiškai vystėsi, kaip K. Almenas galvoja, kitaip nereikėtų visoms militaristinėms jėgoms "laisvajame pasaulyje" šitiek stengtis ir pripažinti faktą: karu nelaimėsime . . .

K. Almenas savo naikinančias išvadas pateikia tarytum ilgų studijų ir vis stiprėjančio įsitikinimo rezultata. Užtat jis aiškina, jog net bendravęs su pažangiečiais, kad juos geriau pažintų. Tik be melo jis neapsieina. Klausdamas apie 1931 metų gyvenimą — "Ar įmanoma tada dar būti nuoširdžiu, sąžinės kompromisų nedarančiu komunistu", mums atrodo, galima taip pat paklausti — "Ar dabartinis antikomunistas gali išvengti melo?" Ir tenka atsakyti, remiantis paties K. Almeno straipsnio stiliumi — negali! Pavyzdžiui, kad ir karo bei taikos, karinio-pramoninio komplekso vaidmens JAV gyvenime bei kitais klausimais. Bet mes žadėjome nepradėti beprasmiškų ginčų su žmogumi, kuriam dėl mūsų pasidarė jau viskas aišku. Tik gal vertėtų priminti, jog neverta meluoti, pavyzdžiui, dėl visiemis žinomo dalyko: "Vilnius" langus išdaužė ne juodžiai, o K. Almeno bendraminčiai iš "kultūringųjų" dipukų tarpo, kuriems chuliganizmas savas (to nepaneigia iš "Akiračių" straipsnis) tiek idėjinėje kovoje, tiek santykiuose su kitaip galvojan-

čiais tautiečiais. K. Almenas meluoja, kad jis "Vilnyje" mėginęs ką nors išsiaiškinti: jis, kaip įpratęs elgtis ir su besisvečiuojančiais Lietuvos žmonėmis, mokė, barė, niekino, už ką jam visiškai natūraliai parodytos redakcijos durys į lauką. Po to jis "aiškinosi" kitais būdais, kas matyti iš straipsnio "Akiračiuose", kur jis, mūsų įsitikinimu, dėl savo trykštančio piktumo pasirodo ne tokio jau smailaus ar aštraus ir tuo labiau beribio proto, kaip reikėtų galvoti apie autorių, ištiso lietuviško sąjūdžio visus dalyvius pavadinusio "riboto akiračio ir gabumų žmonėmis", kurie "toliau nepajėgė nužengti" ar "evoliucionuoti".

Tenorime pasakyti, kad šitas arogantiškas mūsų niekintojas taip skuba apdėgti kitus, jog tingi istoriją patyrinėti. Tiesa, Lietuvos feodalizmą jis šiek tiek žino, bet Amerikos lietuvių ir ko gero pačios Amerikos istorija jam nelabai suvokiama. Jei jis būtų gyvenęs 1931 m. Chicagoje, kalbėtų kitaip. Kas gi buvo tie 1931-iejieji metai Amerikoje, kai K. Almeno nuomone, JAV lietuvių darbininkai, jeigu jie norėjo būti juo pripažinti protingais, turėjo . . . evolucionuoti?

Pirmiausia, tada buvo tokių pažangiečių, kurie evolucionavo pagal K. Almeno siūlomą kryptį — į dešinįjį oportunizmą. Po to dauguma grįžo. O tų, kurie negrįžo, jis gali dar susirasti ir papildomai "irodyti": tie, kas 1931 m. evolucionavo, protą turėjo neribotą, aštrų, be bukumo žymių. Būtų įdomu tuos tyrinėjimus sužinoti, kad įsitikintume, kuo prisitaikę prie kapitalistinės tvarkos buvę komunistai pasirodė gabesni (gal V. Majakovskį davė, kurio tarp mūsų — žinoma, dar vienam bukumo įrodymui, pasigenda K. Almenas?).

Antra: ką reiškia 1931 m. "evoliucionuoti"? Baisiausios ekonominės depresijos metai, masinė bedarbė, skurdas, beviltiškumas, visai nekomunistinių pažiūrų amerikiečiai lenda į turistines grupes ir stengiasi kaip nors gauti darbą (!) Tarybų Sąjungoje (!). O K. Almenas siūlo evolucionuoti į renegatus, bučiuoti iš meilės rankas negailestingai į gatvę darbininką išmetančiam darbdaviui, pamilti jo gyvenimą naikinančią sistemą ir tuo būdu pasidaryti išmintingu (o kokią kitą turi galvoje K. Almenas evoliucijai alternatyvą? K. Almenas viso to negalėjo matyti, jis dar nebuvo gimęs, tad tegul bent nesityčioja iš tų siaubo metų aukų — savo tautiečių. O jeigu jis bent norėtų susipažinti su to meto lietuvių gyvenimu Chicagoje ir kitur, tai sužinotų, jog į pažangią veiklą kaip tik tais metais įsiliejo daug lietuviško jaunimo, sudariusio pažangiečių choras, saviveiklos ratelius, sporto komandas. Beje, gimusio JAV, o ne atvykusio į jų gimtinę, kaip K. Almenas.

Trečia, visa tai, kas vyko pažangiojoje lietuvių išeivijoje, nebuvo atsietas nuo amerikietiško gyvenimo. Veikė tokios pačios gausios, aktyvios suomių, lenkų, čekų, vokiečių, žydų, ukrainiečių ir daugelio kitų etninių grupių pažangios organizacijos. Ir niekas tada tarp šitų žmonių nesistengė tapti aštriapročiais ir gabiais, kaip K. Almenas, kad to dėka galėtų pradėti nekęsti

Ten, kur gimė ir mokėsi Leninas

Nuotraukoje: Marijos Aleksandrovnos su sūnumi Vladimiru skulptūra stovi ties namu, kur gyveno Uljanovų šeima. Vlado Karklaičio nuotr.

Prie gražios Volgos prigludęs daugiau kaip 300 metų istoriją turintis miestas. Anksčiau jis vadinosi Simbirskas. Čia 1870 metais gimė V. I. Leninas. Jo ir Uljanovų šeimos atminimui 1924 m. miestui suteiktas Uljanovsko vardas.

Iki XX a. antrojo dešimtmečio miestas buvo gubernijos centras, tačiau niekuo nepasižymėjo: ant upės kranto išsibarstę žemi namai, gatvės be šviestuvų ir grindinio. Miesto ramybę drumstė 1648-1700 metais Simbirskas pastatyta 20 cerkvių ir 3 vienuolynai.

Bet tie laikai miesto gyventojų užmiršti. Tarybų valdžios metais Uljanovskas tapo stambiu pramonės, mokslo, švietimo centru. Dabar jis žinomas ne tik kaip V. Lenino gimtinė, bet ir kaip stambus mokslo centras. Moderniuose I. Uljanovo pedagoginio instituto rūmuose mokosi daugiau kaip 6,000 studentų. Mieste veikia Politechnikos, Žemės ūkio institutai, daug technikumų ir profesinių technikos mokyklų, dramos ir lėlių teatrai, keletas muziejų. 1970 metais pradėjo veikti Lenino memorialas.

1869 m. I. Uljanovą perkėlė iš Nižnyj Novgorodo į Simbirską gubernijos liaudies mokyklų inspektoriaus pareigoms. Atsikėlė į naują vietą, Uljanovai įsikūrė nedideliame namelyje. Čia gimė sūnus Vladimiras. Šiandien namuose, ku-

riuose Uljanovai gyveno, yra įkurtas memorialinis muziejus, nuolat veikiančios parodos. Muziejaus ekspozicijos, čia esantys dokumentai ir fotografijos pasakoja, kaip Uljanovai rūpestingai auklėjo vaikus, rūpinosi jų visapusišku išsilavinimu.

Vladimiras Uljanovas Simbirskas gyveno 17 metų. Baigęs klasikinę gimnaziją, išvyko studijuoti į Kazanės universitetą. Miesto 1-ojoje vidurinėje mokykloje yra klasė, kurioje mokėsi V. I. Leninas. Čia išsaugotas tuometinis jos vaizdas. Ant suolo, kuriame sedėjo Vladimiras, visuomet žydi gėlės. Jas atneša darbo žmonės ir moksleiviai.

Didingas yra lenininio Memorialo pastatas. Jo aukštis 35 m., o sienų ilgis po 100 metrų. Pastatytas iš Uralo ir Uzbekistano marmuro. Čia įrengtas V. Lenino muziejus, koncertų salė. Muziejaus salėse esanti ekspozicija supažindina su V. Lenino gyvenimu ir politine veikla, Uljanovsko laimėjimais Tarybų valdžios metais ir kt.

Mieste yra daug paminklų, skulptūrų. Komjaunuoliai įrengė parką. Jame yra paminklas I. Uljanovui kuris daug padarė plėtodamas liaudies švietimą Simbirskos Gubernijos kaimuose ir miestuose.

Prie Volgos auga ažuolas. Jį TSRS tautų draugystės parke pasodiną Tarybų Lietuvos atstovai.

A. Rujša

Trumpai

— Pasaulinių politikų grupuotė, susitelkusi į vadinamąjį Tarptautinį Aspen institutą, paragino, kad NATO siektų atsakyti branduolinių ginklų, ir kad būtų siekiama Rytų ir Vakarų susitarimo — taikaus sambuvio.

— Vakarų Vokietijos valdžia pranešė, kad birželio mėnesį į Vakarų Vokietiją vizitui atvyks Paragvajaus diktatorius Alfredo Stroesner. Ryšium su šiuo pranešimu šalyje pradėjo kilti reikalavimas, kad toks "svečias" neturi būti įsileistas.

— Gegužės 8 dieną sukaks 40 metų nuo II pasaulinio karo pabaigos, nuo sutriuškavimo Vokietijos nacizmo.

jau nuo 1931 m. Tarybų Sąjungos. Pagaliau, ar prof. K. Almenas yra tikras, jog lietuviškame rašte jis daug pranašesnis už mažamokslis 1931 m. JAV lietuvių darbininkus? Tegu abejoja! Kazys Vilnietis

— Islandija uždraudė užsieniečių laivams, turintiems branduolinių ginklų, lankytis Islandijos uostuose.

— Tarybų Sąjunga nori pirkti daug kompiuterių. Vakarų Europos didieji pramonininkai keli minį, kad JAV ir NATO šalis atsakyti nuo draudimo Tarybų Sąjungai parduoti tobulo technikos.

— Prez. administracija buvo pasiuntus į Čilę gynybos sekretoriaus padėjėją Nestor D. Sanchez pasitarti dėl JAV ir Čilės militarinių ryšių.

— Britanijoje areštuoja taikos šalininkus, kurie šturmuoja premjerės Thatcher politiką, sutinkančią su JAV branduolinio ginklo politika.

— Meksikos miesto Tamaulipas gyventojai renka parašus po protesto peticiją, kuria reikalaujama, kad JAV palei Meksikos sieną nebandytų sandėliuoti radioaktyvių atliekų.

Vilnius, 1985 gegužės 23

JANONIEČIAI VORONEŽE

Nuotraukoje: Mokytoja Nadežda Tišanilova ir J. Janonio muziejaus aktyvas atsako į liaudies švietimo darbuotojų. Pedagogų draugijos narių iš Lietuvos klausimus.

Į Voronežą atvykau dirbti prieš tryliką metų. Vaikštinėjau Janonio gatve, kurioje stovi mūsų mokykla, ir panūdo sužinoti, koks jis buvo žmogus, kuo nusipelnė, kad jo vardu pavadinta gatvė. Šios mintys paskatino užėiti į biblioteką ir ilgai pasėdėti prie knygų. Pamokoje papasakojau mokiniams apie Janonį. Devintokai buvo suintriguoti ir pasiūlė surengti poezijos vakarą, skirtą lietuvių revoliuciniam dainiui. Ruošdamiesi jam, mokiniai parašė daug laiškų įvairiais adresais, kai kurie iš jų keliavo į Lietuvą. Ir patys įniko į knygas. Rodos, Katia tada pasakė, jog susikaupė tiek medžiagos, kad užtektų ir muziejui.

— Tai ir imkimės šio darbo! — visai rimtai pasiūliau. — Pradžią yra, ir nebloga. Belieka viską susisteminti, apipavidalinti.

Abejojančių nebuvo. Bet darbo pakako. Pirmieji mano auklėtiniai tik, jeigu taip galima pasakyti, įžangą sukūrė. Sukaupai medžiagai šandieninę išvaizdą suteikė antroji auklėtinė karta. Bendromis jėgomis mokyklos muziejuje sukaupia daugiau kaip trys šimtai eksponatų (daugelis originalių), kurie pasakoja apie šešis mėnesius, kuriuos Julius Janonis praleido Voroneže. Šitas jo gyvenimo laikotarpis turtingas įvykių. Voroneže pasirodė bene pirmosios poeto eilių, publicistikos ir satyrinių kūrinių knygtės. Gimnazijoje jis suorganizavo marksistinių visuomenininkų būrelį, dalyvavo vietinių bolševikų susirinkimuose. Nuotraukos, laikraščių iškarpos lankytojams primena, kaip Tarybų Lietuvoje, šalyje įamžintas šio revoliucinio poeto vardas. Čia daug ir

KOMPOZITORIUS— JAUNIMUI

Kompozitorius Mikas Vaitkevičius plačiai žinomas Lietuvos jaunimui. Jo dainos skamba pionierių stovyklose, studentų sueigose, diskotekose, Valstybinės filharmonijos, miestų bei rajonų kultūros namų scenose. Populiarus M. Vaitkevičiaus dainų ciklas "Prie gintarinės Baltijos" yra specialiai sukurtas respublikos pionierių. Kompozitorius jau šeštus metus vadovauja respublikos sostinės B. Dvariono vaikų muzikos mokyklos estrados skyriui

Vilnis, 1985 gegužės 23

šiandienos lietuvių rašytojų kūrinii, išleistų gimtąja bei rusų kalbomis. Kaupiant medžiagą apie J. Janonį, mums labai daug padėjo mūsų šie rašytojai Olga Kretova, Piotras Prutkovskis, Voronežo universiteto TSRS tautų literatūros katedros docentė Polina Borazdina ir Lietuvos rašytojų sąjunga.

Mokyklos J. Janonio muziejuje sistemingai vyksta pionierių sueigos, teminiai pokalbiai. Per pastaruosius dvejus metus su ekspozicija susipažino daugiau kaip keturi tūkstančiai miesto ir srities mokinių, jaunimo. Sulaukėme apie penkis šimtus ekskursantų iš Lietuvos.

Naudodamiesi muziejaus ekspozicija, rengiame penkias temines ekskursijas. Tai ne vien pokalbiai apie J. Janonio gyvenimą ir kūrybą. Dažniausiai tai neakivaizdinės kelionės į brolišką Tarybų Lietuvą, jos liaudies ūkio, švietimo, kultūros laimėjimus, apie gaivinančius draugystės ryšius. Mūsų sukaupią medžiagą pedagogai dažnai naudoja pamokose, kai kalba apie Tarybų Sąjungos tautų literatūrą. Žodžiu, muziejus tapo Tarybų Lietuvos laimėjimų propagautoju, nuoširdžios tautų draugystės klubu.

Dabar mano nuoširdūs, ištikimi padėjėjai baigia aprašyti visus turimus eksponatus. Ir esame pasiryžę išmokyti kalbėti lietuviškai. Būrelio senbuviai jau moka nemažai lietuviškų žodžių, bando juos jungti į sakinius, rišti pasakojimą. Tam pasitarnauja lietuvių kalbos ir literatūros fakultatyvas.

Nadežda Tišanilova
Voronežo 73-osios vidurinės mokyklos mokytoja

Prieš kiek laiko su estrados vokalistų bei instrumentalistų pamaina M. Vaitkevičius surengė autorinius koncertus keliuose respublikos miestuose Vilniuje ir Kaune, Klaipėdoje ir Šiauliuose, Alytuje ir Druskininkuose, Priekulėje ir Širvintose. B. Dvariono vaikų muzikos mokyklos estradiniam ansambliui talkino Vilniaus statybininkų kultūros rūmų pramoginių šokių studijos šokėjai vadovaujami Aušros ir Virgilijaus Visockų, respublikos nusipelnusi artistė Ona Vali-

Gražinti gyvenimui vargonai

Praejusių metų lapkritį Vilniaus universiteto Kauno vakarinis fakultetas įsikėlė į restauruotą senamiesčio kvartalą, į gerai įrengtas mokymo ir administracijos patalpas. Vertinga šio komplekso dalis yra Evangelikų bažnyčia, dabar tapusi iškilmingų aktų ir posėdžių sale — Kauno fakulteto aula. O štai prieš pat Naujuosius metus restauratoriai perdavė šeimininkams ir tos patalpos sielą — vargonus.

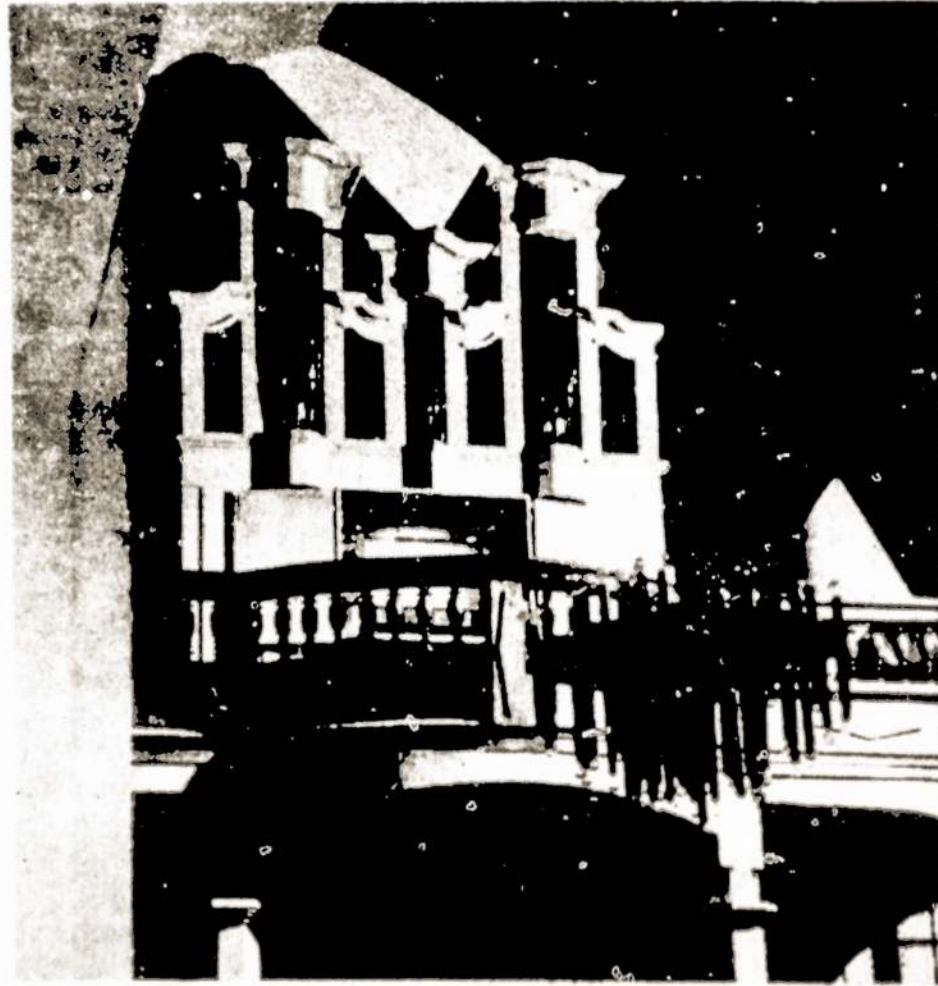
VVU Kauno fakulteto aulos muzikinėje praeityje būta įdomių puslapių. Istoriniai šaltiniai teigia, kad XVII a. čia yra vargonininkavęs plačios ir šlovingos Bachų giminės atstovas J. B. Bachas. O prieš pusę šimtmečio čia rengdavęs koncertus žymus to meto lietuvių kompozitorius, muzikos kritikas ir vargonininkas V. Jakubėnas. Buvęs netoli pražūtis, šis vertingas instrumentas vis dėlto išsaugotas 1978-1984 m. restauruotas ir gražintas gyvenimui. Šio instrumento prospektas yra barokinių formų, datuotas XVIII a. pabaigoje, tačiau atrodo kukliai, nes trūksta auksuotų drožinių. Iki šiol nepavyko rasti senųjų vargonų nuotraukų ar kitokios ikonografinės medžiagos, pagal kurią būtų galima tiksliau atkurti drožybą. (Galbūt kas nors iš vyresnės kartos kauniečių, klausydamasis aulos vargonų muzikos, prisimins beturis ką nors ir senųjų vargonų nuotrauką.) XIX a. viduryje instrumentas buvo perstatytas, tuo metu turėjo vieną dešimties balsų manualą ir vieno balso pedalus. Išlikus daliai įrengimų, jie buvo atkurti. Be

to, vargonai buvo praplėsti antru, keturis balsus turinčiu manualu. Taip praturtėjo koncertinio atlikimo galimybės. Taigi dabar aulos vargonai turi du manualus ir pedalus, 15 balsų, o jų valdymas (traktūra) grynai mechaninis. Instrumentas atkurtas Respublikinio kultūros paminklų restauravimo tresto vargonų restauravimo dirbtuvėje, kuriai štai jau kelioliki metai vadovauja muzikologas R. Gučas. Jis drauge su estų vargonininku R. Usveliu nustatė instrumento dispoziciją (t. t. pagrindinę meninę koncepciją). Paskui pastarasis apskaičiavo vamzdžių menzuras (proporcijas). Kaip paprastai darbą apvainikavo ir įprasmino intonuotojai B. Vasiliauskas ir K. Sleinys.

Visų Vilniaus vargonų restauravimo dirbtuvės restauruotų ar naujai pagamintų instrumentų skambesys, konstrukcija ar išvaizda turi bruožų išryškinančių individualių jų charakterį. Vienas tokių šio instrumento bruožų yra neįprastas derinimas: jie sudrindi Bacho laikais itin paplitusiu Verkmeisterio III temperavimo būdu, kai, naudojant grynas kvintas, vienos tonacijos skamba švariau kitų tonacijų sąskaita. Tai, tiesa, apriboja repertuarą, ypač romantinį, tačiau pastarajam derinimui tinkami kūriniai įgyja "epochos kvapą".

Pirmajame koncerte vargonininkai B. Vasiliauskas, V. Erekerytė ir G. Kviklys pristatė naująjį instrumentą Kauno visuomenei.

G. Kviklys

Rimanto Sabaliaičio nuotrauka

kevičiūtė, solistai Eugenija Bajorytė, Aleksas Lemanas ir Adolfas Jarukis.

Ypač nuotaikinga buvo kompozitoriaus sukurtą šokio "Tėviškės rytas" premjera. Jį atliko respublikos pionierių rūmų liaudies kolektyvas "Ugnelė" (Birutės Navickaitės choreografija). Beje, už šį šoki tarybinės liaudies Pergalės Didžiam Tėvynės karo 40-mečiui skirtą choreografijos kūrinių konkurse kompozitorius pelnė premiją. Klausytojai taip pat turėjo progos vėl gėrėtis pamėgtų jaunųjų daininkų — "Dainų dainelės" konkurso laureatų — Danutės Bukleravičiūtės, Gailos Aleksandravičiūtės bei Ingos Butkutės balsais.

Per pastaruosius dvejus metus M. Vaitkevičius respublikos vidurinėse ir pr fesišėse technikos mokyklose surengė per šimtą koncertų.

St. Žilbinas

PRANCŪZIJOS IR ŠVEICARIJOS EKCRANUOSE

Tarybinių filmų savaitės dienos Prancūzijoje šalia kitų kino juostų buvo demonstruojamas ir naujas

Lietuvos kino studijos darbas — režisieriaus A. Puipos filmas "Moteris ir keturi jos vyrai". Tarybinių

kinematografininkų delegacijoje į Paryžių buvo išvykusi filmo pagrindinio vaidmens atlikėja aktorė J. Onaitytė.

Sausio mėnesį tarybinių filmų savaitė vyko Šveicarijoje. Ir čia rodomas lietuviškas filmas "Moteris ir keturi jos vyrai".

Prisiminsime, kad šis kino juosta buvo gerai įvertinta Tarybų šalies kino festivalyje, Lokarno (Šveicarija) tarptautiniame festivalyje.

KUO VILIOJA KINTAI

Dešimtys šeimų, prieš keleta metų palikusius gimtuosius Kintus, neseniai vėl sugrįžo į šią pamario gyvenvietę. Taip pasielgti jas paskatino čia įvykę dideli pasikeitimai.

Kintai — J. Čiulados žuvininkystės ūkio centras. Pastaraisiais metais čia pastatyta penkiolika vienuobių sodybų ir keturi daugiabučiai

namai, kuriuose įsikūrė daugiau kaip pusantro šimto gyventojų. Ryškesnėmis spalvomis pasidabino dauguma senųjų statinių. Rekonstruotose patalpose įsikūrė kultūros namai, parodų-koncertų salė, lopše-

lis-darželis, ambulatorija, prekybos įmonės, buitinio aptarnavimo paviljonas.

Ūkio vadovai taip pat daug rūpinasi, kad žmonėms būtų lengviau dirbti. Ančių augintojams pastaty-

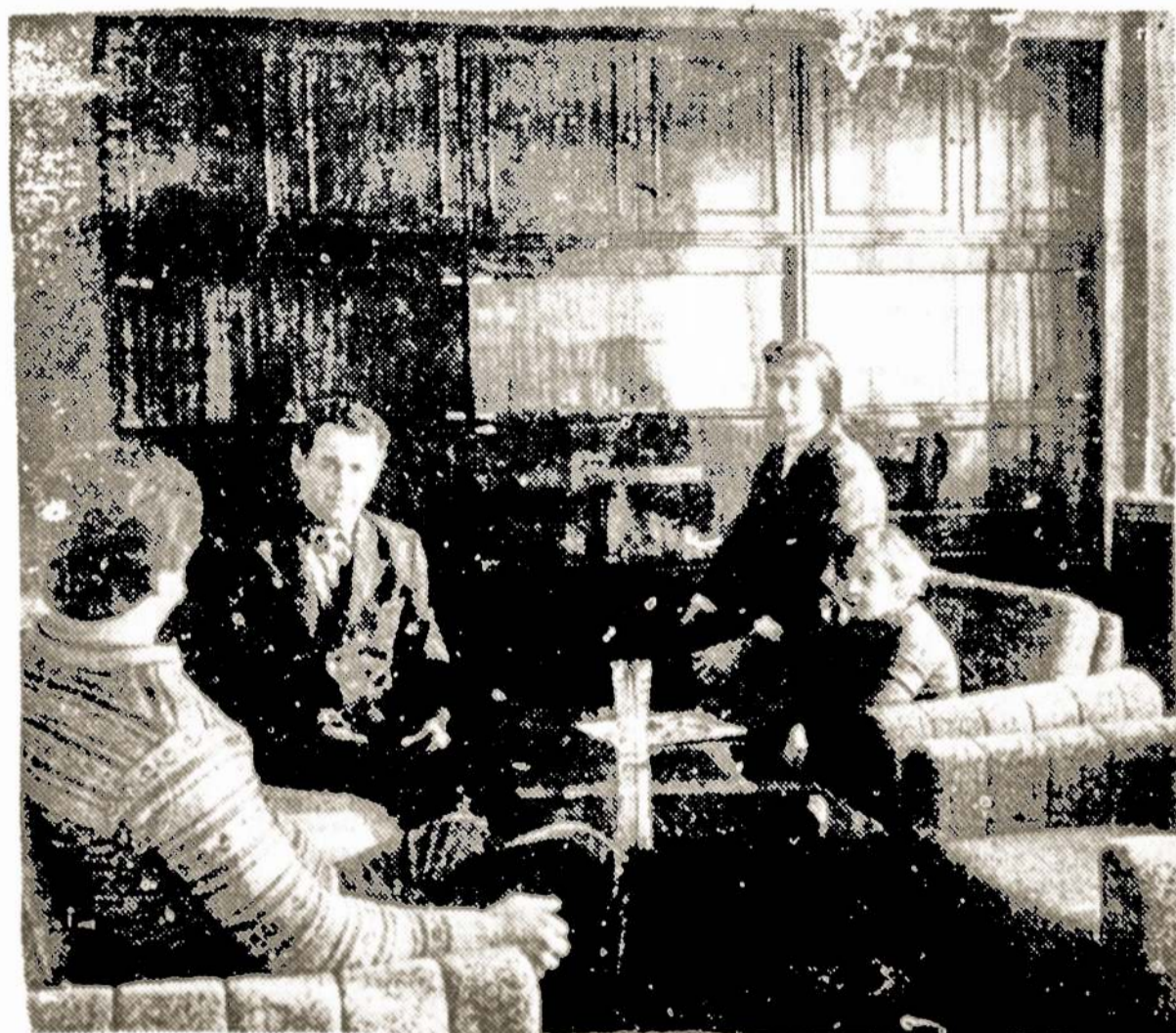
tas naujas paukštynas, rekonstruotos visos gyvulininkystės fermos, mechaninės remonto dirbtuvės.

To dėka ketvirtadaliu padidėjo darbininkų vidutinis išdirbis, o uždarbis tapo aukščiausias Šilutės rajone. Praėjusiais metais ūkis gavo apie du milijonus rublių pelno.

Alf. Pipiras

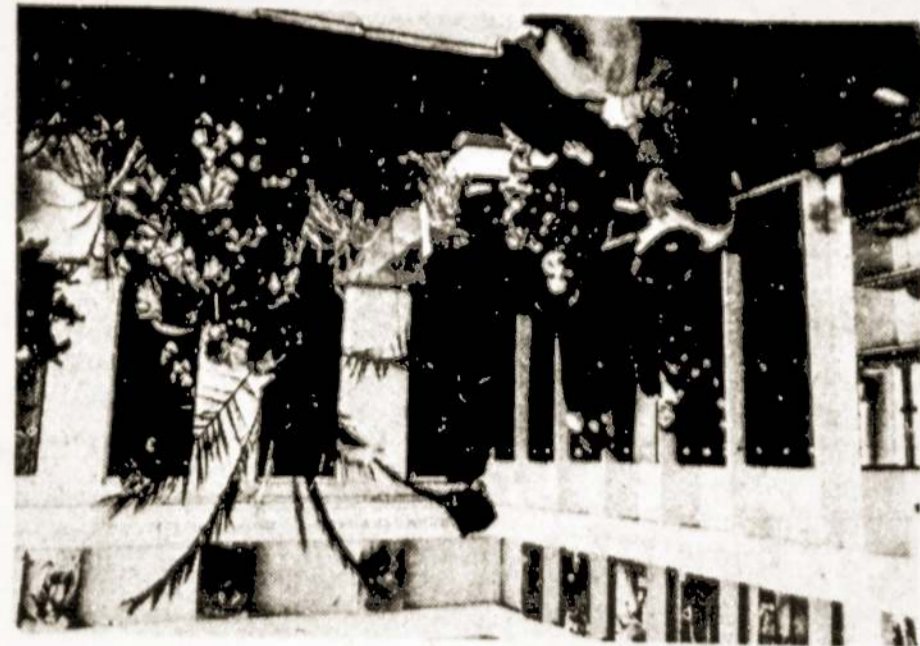
Nuotraukoje: Šiuos gražius namukus pasistatė Kintų žuvininkystės ūkio darbuotojai.

Nuotraukoje: Vakare po darbo susirinko svetainėje Kintų žuvininkystės ūkio darbininko Broniaus Mikučio šeima.

B. Aleknavičiaus nuotr.

Kaune buities tarnybos įmonės

Drabužių siuvimo ateljė Raudonosios Armijos pr. Nr. 224 užsakymų priėmimo kambarys.

Kauno buities tarnybos įmonės per dieną aptarnauja apie 40 tūkstančių žmonių. Mieste šiuo metu veikia 34 drabužių siuvimo ir taisymo, 14 trikotažo ateljė, 41 avalynės, siuvykla ir taisykla, 64 skalbinių ir cheminio valymo drabužių priėmimo punktai, 26 fotoatljė, 61 kirpykla, penkios "Autoreserviso" susivienijimo techninio aptarnavimo stotys, 17 laikrodžių priėmimo punktų.

Kauno miesto buitinio aptarnavimo komisijos rūpesčiu buvo greičiau atidarytas prekybos ir tarnybos kompleksas Kalniečių mikrorajone. Pirmaisiais šio komplekso darbo mėnesiais deputatai surengė gyventojų apklausą. Paaiškėjo, kad avalynės taisyklos, kirpyklos, nuomos punkto paslaugomis žmonės patenkinti, o dėl skalbimo bei drabužių valymo dar nemažai gąstama. Į komisijos rekomendacijas operatyviai reagavo miesto vykdomasis komitetas. Šiaurės prospekto ir Ašigalio gatvių dvylikaaukščiuose namuose buitiniams paslaugoms teikti buvo paskirtos papildomos patalpos.

Įgyvendinant rinkėjų priesakus, nauji buities tarnybos punktai bei įmonės įkurti ir kitur. Šančiuose atidaryta moderni avalynės taisykla ir savitarnos skalbykla. Senamiestyje atvėrė duris vestuvių ir vardinų biuras bei foto ateljė, netoli autobusų stoties — stiklo šlifavimo dirbtuvė. Laisvės alėjoje — moterų kirpykla.

Kauniečiai gausiai lanko I. Meskupo gatvėje atidarytą sveikatingumo ir buitinio aptarnavimo kompleksą. Šioje buities tarnybos įmonėje klientus aptarnauja arti šimto darbuotojų.

Patogu žmonėms, kad vis daugiau paslaugų teikiama skubiai, plečiamas aptarnavimas namuose. Pavyzdžiui, iš "Ažuolyno" įmonės galima atsikviesti dailininką interjeristą, kuris pakonsultuos, kokie baldai butui labiausia tinka, ką verta užsakyti gaminti įmonėje, ką dar galima restauruoti. Geru žodžiu minima "Autoreserviso" techninės pagalbos, tarnyba, padedanti automobilį suremontuoti kelyje.

A. Marčiulionis

Zanavykių audiniai Varšuvos parodoje

Nuo seno lietuvės mokėjo ir mėgo austi. Savo rankomis ir maštomąja galia jos išausdavo stebėtinai grožio audeklus ir juostas. Staklių dūzgėsi dažnai slopindavo nuotaikingomis dainomis. Drauge su margaspalvėmis gijomis į audeklus bei juostas įausdavo savo svajones, lūkesčius. Nemaža yra sukurta liaudies dainų, kuriose išgarsintos mūsų verpėjų bei audėjų darbščiosios rankelės.

Mūsų senelių išausti audeklai buvo mėgstami ir gerai vertinami ne tik Lietuvoje, bet ir toli už jos ribų. Jais susidomėjo ir prieš šimtą metų Šakiuose pradėjęs dirbti notaru varšuvietis Olechovskis. Pažįstamų padedamas, jis aplankė keliolika Šakių apylinkių valstiečių ir parinko Varšuvos žemės ūkio ir pramonės parodai kaimuose išaustų vilnionių ir lininių audeklų pavyzdžių, apatinių rukių (sijonų), juostų, prijuosčių bei kitų dirbinių.

Šie eksponatai nebuvo specialiai rengti parodai. Olechovskis paskubomis surinko tai, ką moterys tuo laiku turėjo. Ne viena davusi savo audeklus audėja paskui gailėjosi, nes nesitikėjo, kad jie kam nors gali patikti. Jos mielai keisdavo savo gaminius į fabrikinės medžiagas.

Tik netikėtai atėjo žinia, kad parodos komisija zanavykių eksponatus įvertino bronzos medaliu, o audėjoms paskyrė pinigines premijas. Valių kaimo gyventoja Jonieška Sidaravičienė gavo 15 rublių. Po 10 rublių buvo apdovanotos to paties kaimo valstietė Elžbieta Sidaravičienė, Jundilų kaimo — Ulijona

Sutkaitienė, Gabartų kaimo — Ona Kasparavičienė, Menčikių kaimo — Marija Martišienė, Zėglių kaimo — Viktorija Lengvainytė. Po 5 rublius parodos komitetas išmokėjo Kiaulupių kaimo audėjai Rožei Valaitienei, Budalių kaimo — Onai Baltrušaitienei, Pentiškių kaimo — Petronėlei Bacevičienei, Vaitiškių kaimo — Onai Mašiotienei.

Ši paroda tęsėsi nuo 1885 metų birželio 10 iki 25 dienos. Varšuvos laikraštis "Gazeta sviąteczna" 237-me numeryje apie zanavykes taip rašo: "Jos pateikė įvairių lininių ir vilnionių audinių, rankšluosčių, juostų, prijuosčių, apatinių vilnionių sijonų ir kitų praktiškų dalykų. Visi jų gaminiai išausti ir padaryti gerai ir gražiai".

Premijuotos moterys dėkojo Olechovskui, kad išgarsino jas Lenkijos sostinėje. Jos buvo pirmosios lietuvės audėjos, dalyvavusios užsienio parodoje.

Prieš šimtą metų nedaug buvo Lietuvoje kaimo moterų, mokausių skaityti ir rašyti. Tačiau visos mokėjo verpti ir austi, nes to reikalavo pats gyvenimas. Šio verslo dukras išmokydavo motinos ar kaimynės. Merginos priausdavo įvairiausių audinių pilnutėles kraities skrynias. Jos buvo ne tik šaunios darbininkės, liaudies meistrės, amatininkės, bet ir menininkės, kūrėjos, atlikėjos, sugebėjusios suvienyti fizines ir dvasines galias. Tas duodavo naudą ir grožį.

Vandalinas Junevičius
Vilnis, 1985 gegužės 23

ROJUS MIZARA

Gegužės 15 d. sukanko 90 metų, kai gimė (1895-1967) JAV lietuvių rašytojas Rojus Mizara.

B. Mizara gimė valstiečių šeimoje. Iš mažens ganė gyvulius, tarnavo Makniūnų dvare, kur dirbo visi gimtojo Savilionių kaimo neturtėliai. Jis uždirbdavo po 10 kapeikų per dieną.

1913 m., ieškodamas laimingesnio gyvenimo, R. Mizara emigravo į JAV. Dirbo linotipininku, poligrafaininku lietuviškose spaustuose, 1920 metais tapo pažangios spaudos žurnalistu. 1931 m. R. Mizara aplankė TSRS, susipažino su liaudies valdžios laimėjimais, susitiko su žymiais revoliucijos veikėjais, tarp jų ir su V. Kapsuku. Ir dėl to buvo persekiojamas Amerikos reacionierių. Bet pagrindinė priežastimi buvo jo nuolatinis — žurnalisto, visuomenininko ir rašytojo — pažangos kryptingumas.

Literatūrinę veiklą R. Mizara pradėjo 1916 m. Pagrindinės kūrybos temos — lietuvių emigrantų gyvenimas ir likimas JAV, darbininkų judėjimas, kova prieš doterio galią. Jo romanams, apsakymams, apybraižoms būdinga sudėtinga ir įdomi intriga, dramatiški konfliktai. Apybraižos, daugelis kitų kūrinių išleisti ir Tarybų Lietuvoje.

St. Petersburg, Fla.

Klubo narių susirinkimas

Lietuvių Piliiečių klubo narių susirinkimas įvyko balandžio 6 d. Susirinkimą atidarė klubo prezidentas S. Kuzmickas. Protokolų sekretorė Aldona Alekniečė perskaitė praėito susirinkimo protokolą, kurį nariai užgyrė kaip parašytas. Finansų raštininkė Mary Brennan davė mėnesinį raportą, išdėstinę Bronė Vaitkienė su jos raportu sutiko. Bronė Vaitkienė pristatė naują narę Virginia L. Ferry.

Prezidentas pranešė, kad klubas tvarkosi gerai. Padėkojo Juozui Vaitkui už sutaisymą langų ir virtuvės durų, taip pat jo žmonei Bronėi už padėjimą jam sutvarkyti darželį, Juozui Dorrow — už tualetu pataisymą.

Šie du Juozai geri amatininkai, jų dėka klubas sutaupo daug pinigų, nes jie darbus atlieka dykai.

Nutarta pagerbti mirusius narius, 1985 gegužės 23

1959 m. rašytojas aplankė gimtinę, apie pusmetį viešėjo čia ir domėjosi nauju socialistiniu gyvenimu. 1965 m., kai R. Mizara antrą kartą lankėsi Lietuvoje, jam buvo suteiktas garbės liaudies rašytojo vardas.

1968 metais R. Mizaros palaikai palaidoti gimtuosiuose Savilionyse.

Didelė muzikos šventė

VILNIUS. Tarybų Lietuvoje vyko sąjunginė muzikos vaikams ir jaunimui savaitė, skirta tarybinės liaudies Pergalės Didžiajame Tėvynės kare 40-mečiui.

Šioje didžiulėje šventėje dalyvavo apie pusė tūkstančio svečių iš broliškų respublikų. Tai — ir jaunieji moksleivių saviveiklos atstovai, ir kompozitoriai, muzikologai, vaikų muzikinio auklėjimo organizatoriai. Surengta apie 80 koncertų, kurių klausėsi daugiau kaip 20 tūkstančių muzikos mėgėjų. Šventės maršrutai siekė respublikos miestus, rajonus, daugelį kaimo gyvenviečių.

Buitinės paslaugos žemdirbiams

JONAVA. Rajono buitinio aptarnavimo kombinatas Uoninkų apylinkės gyventojams kasmet teikia vis daugiau paslaugų. Kompleksinis punktas surenka skalbinius, drabužius cheminiam valymui, priima taisyti avalynę. Čia siuvami drabužiai, atvyksta televizorių, laikrodžių remonto meistrai, kirpėjai. Žemdirbiai mielai perka buitinių pagamintus batų, trikotažinius drabužius. Netrukus kaimo gyventojai punkte galės išsinuomotį puodus.

Rokiškiečių sūriai

ROKIŠKIS. Rokiškio sūrių įmonė pagamino virš plano 243 tonas fermentinių sūrių, 66 tonas pieno cukraus, daug kitos produkcijos. Dabar sūrių gamyklos kolektyvas ruošiasi gaminti naują — sauso baltyminio pieno koncentratą. Nenugriebto pieno produkcijos gamybos brigada, kuriai vadovauja komunistas Andrius Jukna, dirba jau ateinančio penkmečio sąskaita.

rius per "Vilnij" ir "Laisvę".

Po skanių pietų, žinių pranešėja Aldona Alekniečė pranešė, kad turime daug svečių. Antrą valandą pradėjome programą. Choras sudainavo penkis dainas, S. Kuzmickas — solo. Publikai labai patiko, daug plojo. Mat, mūsų publika myli dainą, o mes publiką gražiomis dainomis palinksimename.

Choro mokytoja Elena Janulytė pranešė, kad Worcester, Mass., mirė geras dainininkas Jonas Sabaliauskas, pasakė trumpą prakalbėlę apie jo nuveiktus darbus, o choras sudainavo jo mėgiamą dainą "Atcina pavasarėlis".

Prezidentas padėkojo mokytojai, gospadinėms, darbininkams ir publikai už atsilankymą.

Draugijos narių susirinkimas

Balandžio 13 dieną įvyko Lietuvių Literatūros draugijos narių

susirinkimas. Susirinkimą atidarė pirmininkas S. Kuzmickas. Protokolų sekretorė Bronė Vaitkienė perskaitė praėito susirinkimo protokolą, nariai sutiko kaip parašytas. Finansų sekretorė Helen Šarkiūnienė davė mėnesinį raportą, išdėstinę Juozas Vaitkus su raportu sutiko.

Pirmininkas pranešė, jog kuopa tvarkosi labai gerai, parengimai esti sėkmingi, bet turistai jau grįžta namo.

Padarėm ir kelis gerus nutarimus: nutarta gegužės 11 dieną pagerbti motinas. Visos narės gaus dykai pietus. Pagerbsime motiną, kuri turi daugiausia vaikų, o kitą — kuri yra seniausia. Nutarėm pagerbti mirusius per "Vilnij" ir "Laisvę". Abiejų laikraščių suvažiavimus pasveikinome su po \$500. Tai labai geras nutarimas, liudijantis, kad mūsų kuopa neužmiršta mūsų spaudos.

Kievelandiečiai Antanas ir Adelina Susniai paaukojo kuopai \$20. Ačiū jiems.

Pavalgę pietus, pradėjome programą. Žinių pranešėja Aldona Alekniečė pranešė, kad turime turistų ir vietinių svečių. Man buvo malonu pasikalbėti su senais pažįstamais binghamtoniečiais Antanu ir Elena Pagiegalais, kuriuos pažįstu jau daug metų. Jie "Vilnai" paaukojo \$5. Ačiū jiems.

Choras sudainavo šešias dainas, kurios gražiai skambėjo. Tai ačiū mokytojai Elenai Janulytei už gerą mokinimą. S. Kuzmickas sudainavo tris dainas, gavo daug aploдимentų. Akompanavo Elena Janulytė. Laimingi esame, kad turime chorą, kuris publiką palinksimina lietuviškomis dainomis.

Mūsų vyriausia gospadinė V. Kuzmickienė jau sugrįžo prie savo darbo, tik gaila, kad dar negali dainuoti, o ji labai reikalinga chore, bet manau, jog tuoj pasveiks ir vėl pradės dainuoti.

Pirmininkas padėkojo mokytojai, dainininkams, darbininkams ir publikai.

S. K.

DETROIT, MICH.

Mirė Mike Yuško

Kovo 25 d. mirė Mike Yuško, sulaukęs 87 metų amžiaus. Buvo pašarvotas Charles Step laidotuvių namuose. Laidotuvės įvyko kovo 27 d. su Dievo Apvaizdos bažnytinėmis apeigomis ir palaidotas Holy Sepulchre kapinėse.

Velionis mirė Botsford ligoninėje nuo senatvės: pavargo širdelė. Paliko dideliame nuliūdime žmoną Uršulę Yuško, svainį Adolfą Merkevičių ir jo žmoną Teresę, sūnėną Valdą Merkevičių ir kitus gimines bei draugus. Per visą savo gyvenimą velionis buvo pažangus lietuvis, daug metų skaitė laikraštį "Vilnis", iki pradėjo sirgti. Taipgi buvo Detroito Lietuvių klubo narys per daug metų.

Gimtadienis

Detroito Lietuvių klubo narys ir geras rėmėjas Povilas Budrikas kovo 24 d. minėjo savo 78 metų gimtadienį. Tą dieną įvyko klubo susirinkimas ir Povilas su draugais gerai atžymėjo savo gimimo sukaktį.

Svečiai iš Kanados

Detroito Lietuvių klubo patarnautoja Frances Televičienė susilaukė svečių iš Hamiltono, Kanados. Per pavasarinės šventės pas ją atvažiavo sesutė Leokadija Svidėnis, jos dukra Janina ir anūkas Jason. Nors trumpam laikui, bet visi linksmi praleido šventes.

LDS bowleriai

Kovo 9 d. Detroito LDS bowleriai — kėglininkai turėjo specialų lošimą, kurį pavadino "Scotch Doubles". Tas įvyko Mercury Lanes, o vėliau visi suvažiavo į Detroito Lietuvių klubą pasivaišinti. Apsimainė dovanomis ir linksmi laiką praleido. Šį lošimą sutvarkė Bill Milus, Karen Arndt, Janice Brazas ir Kęstutis Garelis.

Butelį stipriosios aukojo Jerry Vadovic, bilietus pardavė Ruth Gugas, o laimėjo Polly Arndt. Pusę per pusę bilietus pardavė Alfons Rye ir laimėjo Bill Milus. Visas vaišes virtuvėje prirengė Antoinette Garelis ir jai pagelbėjo Albeną Nausėda Lyben, Ann Balchunas, Emma Rye. Prie stalų patar-

navo Janice Brazas, Karen Arndt, Mary Ann Emerick ir jos vyras Gary Emerick. Skanumynų stalą aukojo Marie Servial, Josie Milus, Alda Liminsky, Alben Lyben ir Karen Arndt.

Į šį lošimą prisirinko nepaprastai daug lošėjų ir klube ilgai baltavojo.

Biznieriai

Mcterys turėjo savo susirinkimą kovo 9 d. per pietus Jefferson Colonnade, St. Clair Shores, Michigan. Sako, joms sekasi investuoti pinigus geroje vietoje.

Vyrai biznieriai susirinko pas Chuck Tvaską, į namus, ir ten turėjo savo susirinkimą. Po susirinkimo namų šeimininkė Linnie Tvaska visus gražiai pavaišino.

"Vilnies" suvažiavimas

Laikraščio "Vilnies" šerinininkų suvažiavimas įvyks Čikagoje birželio 8 d. ryte. Ant rytojaus, birželio 9 d., įvyks banketas pagerbimui ir paminėjimui "Vilnies" 65 metų gyvavimo. Tą savaitgalį į Čikagą nuvažiuos būrys detroitiečių, bet reikia nuvežti sveikinimų suvažiavimui. Kiekvienais metais detroitiečiai gražiai pasirodė su sveikinimais, turime taip padaryti ir šįmet. St. Masyt rinkis pasveikinimus Motinų dienos bankete gegužės 12 d. Atėdami į banketą, atsineškite sveikinimus ir pridukite Stefanijai. Detroitas turi gerai pasirodyti Čikagoje ir nepasiduoti kitiems miestams!

Motinų banketas

Detroito Lietuvių klubas rengia banketą pagerbimui visų motinų. Banketas įvyks Motinų dieną — gegužės-May 12 d. 1 val. po pietų klubo įstajūc, 4114 W. Vernor Highway, Detroit. Klubo nuolatinės šeimininkės jau yra susitarusios kaip geriau ir gražiau prirengti banketą ir pagerbti visas motinas. Nepamirškite: klubo banketas motinų pagerbimui bus gegužės 12 d. 1 val. po pietų. Visi windsoriečiai, detroitiečiai ir apylinkės lietuviai yra prašomi atvažiuoti į motinų banketą. Iki pasimatymo bankete!

Stefanija

"Vilnies" \$20,000 fondas

Nuo 1985 m. sausio 11-os ligi balandžio 17-os įplaukė šios aukos:

\$535.71

Likvidavimas Miami Lithuanian Social Club; per Magdalena Novitski, Miami, Fla.

\$200.00

Elizabeth Freimont, Cambridge, Mass.

\$100.00

Helen Pajūnas — Highland, Ind.
Josephine Sisevich — paminėjimui 94-ojo gimtadienio (1985 m. kovo 19 d.).

Antanas Glebich — paskutinė auka "Vilniai", per Lucy Pukelevičius, W. Wyoming, Pa.

\$75.00

Veronica Kazlau — Wethersfield, Ct., prisiminimui mirusio vyro Jono, kuris mirė 1984 metų spalio 7 dieną.

S. Yurewitz — Ft. Lauderdale, Fla.

Don Gilbert — Grand Rapids, Mich.

\$62.00

Anna Visotskis — Kensington, Ct., paminėjimui 92-ojo gimtadienio (1985 m. vasario 13 d.).

\$50.00

Mary Gaddis — Benton, Ill., atminimui mylimo mirusio vyro Ronald.

Elizabeth Repshis — Dorchester, Mass.

Anton Dilkus — Hobart, Ind., sveikinimas "Vilnies" suvažiavimo 1985 m. birželio 8 d.

\$40.00

Antoinette Gerdus — Washington, Ill.

\$38.00

G. Buntius — Chicago.

\$35.00

Nina E. Blika — Canby, Ore., atminimui mirusio vyro Paul Blika.

\$25.00

Della ir Dan Kent — Mountain Home, Ark.

M. Skaistys — Detroit, Mich.

Alfonso Svegzda — Miami, Fla.

\$23.00

K. Stukienė — Chicago.

\$15.00

M. Valaka — Bridgeport, Ct.
Mary Sametis — Haverhill, Mass., atminimui Augusto Kazlausko.

Helen Pagiegala — Johnson City, N.Y.

\$10.00

B. Shlakis — Lawrence, Mass.
Anna Babarskas — Kalamazoo, Mich.

Pat Stackwell — Detroit, Mich.
E. Kruger — St. Petersburg, Fla.
A. Elanis — Phoenix, Ariz.

Margaret Gluoksnis — Reading, Pa.

Korsok — Tallmadge, Ohio.
E. Jeskeniūtė — St. Petersburg, Fla.

D. Bogus — Detroit, Mich.
Lucy Pukelevičius — West Wyoming, Pa.

Matt Bagdon — Chicago.
Agnes Vylonis — Dowagiac, Mich.

Lena Loka — Gleason, Wisc.
Jessie Vesely — Lombard, Ill., prisiminimui mirusio vyro Frank.
Mary Pikčilingis — Auburn, Ill.
Joana Grigas — Newark, Calif.
Charles P. Lackus — Big Rapids, Mich.

\$8.00

K. Ainoris — Chicago.

\$6.00

B. Rasins — Chicago.

\$5.00

Frances Jordan — Chicago, Ill.
C. Mudra — Cicero, Ill.

Willow Springs Draugas.
F. Mack — Gulfport, Fla.
St. Bartulis — Gulfport, Fla.

J. Acus — St. Petersburg, Fla.
Dorothy Murelis — Warmington, Pa.

Antanina Baltrush — Royalton, Ill.

Uršulė Daugirda — Eugene, Ore.
St. Repšys — London, Ont., Canada.

Alvina Strich — Kenosha, Wisc.
Sophie Pinto — East Chicago, Ind.

Frank Nagine — Keene, N.H.
Elizabeth Klimas — East Hartford, Ct.

Antanina Staskus — Palo Alto, Calif., per V. Taraškiene.

P. Pocius — Sunrise, Fla.

\$3.00

Anna Šileikis — Chicago.

Dabar įplaukė\$1,995.71

Nuo anksčiau 3,149.00

Iš viso\$5,141.71

Dėkojam visiems už paramą.

Administracija

Ex Mainierių klubo valdyboje įvyko pakaitų

Balandžio 20 d. įvyko pirmas šio klubo Ex Mainierių klubo narių susirinkimas. Kadangi buvusi finansų sekretorė ir išdininkė drg. Frances Jordan rezignavo iš pareigų, tai teko jos vietoje išrinkti naują pareigūną. Atsistatydinimo priežastis: jos mamytė M. Vasiliauskienė nesveikuoja ir ligonės negalima palikti vienos namuose. Nauja finansų sekretorė išrinkta drg. Antaneta Vaitkienė, o išdininku — Antanas Litvinas.

Pirmininkas J. Copin paprašė narius atsistoti vienai minutei ir pagerbti mirusių narių — Veros Žilinskienės, Marijos Gabrienės,

8

Anna Parados — atminimą.

Platų ir nuodugnų raportą išdavė buvusi fin. sekr. ir išdininkė Frances Jordan. Ji pažymėjo, kad užsimokėjusių už 1985 metus narių turime 65, o 21 dar neužsimokėję, bet dar yra laiko duoklei užmokėti. Šiuo laiku ligonių turime: P. Vaitkų, A. Povilonį, U. Juodaitienę, A. Butkis. Vėliau susirgo M. Marquardt. Frances taipgi žymėjo, kad klubas nuo narių gavo dovanų \$20.50 pinigais, už dovanas gavo \$10.25, už duokles \$22. Tai tos dienos pajamos.

Nutarta pasveikinti "Vilnies" jubiliejinį dailininkų suvažiavimą,

Gražiai pagerbta A. Jakienė

Albertina Jakienė

Per eilę metų miela Albertina Jakienė, atžymėdama savo gimtadienį, susirinkimo metu pavaišina Amerikos Lietuvių Moterų Kultūros draugijos nares. Ji tai padarė ir šių metų susirinkime balandžio 16 dieną.

Šį kartą jai buvo prisegtas puikus korsažas ir sudainuota ilgiausių metų bei palinkėta dar daug gimtadienių sulaukti ir būti veikliai, kaip buvo iki šiol.

Nežiūrint, kad jubiliatė balandžio 6 d. atžymėjo savo 92-ąjį gimtadienį, bet išrodė puikiai ir gerai nusiteikusi, pažadėdama ateinančiais metais vėl pavaišinti nares, kurias, kaip ji sako, mylinti kaip tikras sesutes.

Kultūrietė

U. JUODAITIENĖ VĖL GRĮŽO Į SLAUGYMO NAMUS

Drg. Uršulė Juodaitienė čikagiečiams gerai pažįstama ir žinoma iš jos gražių darbų, nes ji ilgus metus buvo "Vilnies" bendrovės direktorių tarybos narė. Per eilę metų ji buvo Amerikos Lietuvių Moterų Kultūros draugijos pirminkė. Taipgi mes matėme ją dirbant įvairių organizacijų renginiuose, bet pastaruoju laiku jos sveikata sušlubavo ir užgulė nemaža metų našta. Ji liepos mėnesį atžymės savo 91-ąjį gimtadienį. Neperseniausiai ją buvo ištikęs lengvas "stroke", tad teko pabūti Holy Cross ligoninėje, bet balandžio 11 d. ji grįžo į slaugymo namus Parkside Gardens, 5701 W. 79th St., Burbank, IL 60459.

Linkėtina mielai Uršulei atgauti jėgas ir vėl būti sveikųjų tarpe, o dabar būtų gražu, kad jos draugės aplankytų ją ir tuo būdu sumažintų tą ilgėsį.

Kultūrietė

įteikiant \$100 paramos, ir delegatė išrinkta P. Malinauskienė.

Knygų patikrinimo komisijos narys A. Litvinas pranešė, kad knygos vedamos tvarkingai ir viskas surasta tvarkoje, bet platesnį šiuo reikalu raportą išduos A. Povilonis, kuris tuo laiku sirgo ir negalėjo susirinkime dalyvauti.

Sekandiam susirinkimui užkandžius pažadėjo paruošti: A. Vaitkienė, J. Feiza ir A. Litvinas.

Sekantis susirinkimas įvyks birželio 22 d., 12 val. dieną, "Vilnies" salėje. Prašome visus narius atsilankyti, o ypač tuos, kurie dar nesumokėjo duoklių, atsilankyti ir pasimokėti.

Sekr. J. M-nė

Prisiminus M. Marazą

Daugelį metų teko ne tik pažinti, bet ir artimai draugauti su Mykolu ir Julija Marazais. Mikas mėgo su mano velioniu vyru Ignu diskutuoti įvairiais klausimais. Iš jo pagrindinių išsireiškimų iškildavo mintis, kad kada nors vyks pastoviam apsigyvenimui į senąją Tėvynę.

Kadangi Mikas dirbo "Vilnies" įstaigoje, tai vis atkalbinėdavome, kad neskubėtumė.

Gaila, jo troškimas pastojai kelią netikėta ir nenujausta paralyžiaus liga, kuri jį lydėjo per pastaruosius 18 metų, iki jo širdis sustojo plakusi 1984 metų gegužės 28 dieną.

Neatsižvelgiant į tai, kad Mikas buvo baigęs aukštąjį mokslą ir turėjo ekonomisto diplomą, bet šioje šalyje juo nepasinaudojo, gal už tai taip troško grįžti į gimtąją šalį ir ten dirbti naudingą darbą.

Gaila, jo troškimai ir svajonės neišsipildė ir teko atsigulti amžinam poilsiui Lietuvių Tautinėse kapinėse.

Lai Jam būna lengva šios šalies svečioji žemelė!

J. Urmonienė

Mūsų ligoniai

Teško sužinoti, kad drg. Antanina Butkis grįžo į namus kovo 13 d. ir pamažu sveiksta. Ją dažnai lanko slaugė ir daro terapiją. Reikia tikėtis, kad neužilgo mes ją matysime mūsų parengimuose ir organizacijų susirinkimuose, kurių anksčiau ji niekad neapleisdavo.

Linkėtina mielai Antaninai greito ir visiško pasveikimo.

Vincas Bogden kelis kartus buvo ligoninėje. Gydytojai mano, kad, labai galimas daiktas, teks jam pergyventi operaciją. Jo žmona solistė Estelle Bogden dėl to labai susirūpinusi.

Linkėtina Vincui sutvirtėti ir be operacijos.

Helen Bordner belipdama laiptais paslydo ir susižeidė ranką. Gydytojai nustatė, kad lūžęs piršto kaulas. Dabar su sutverta ranka mažai ką gali veikti.

Julija Urmonienė, grįžusi iš jdomios ir puikios kelionės po plačią šalį, pergyveno skaudžią nesėkmę. Lėpdamas laiptais paslydo ir krisdamas skaudžiai pažeidė kojos riešą. Rentgeno nuotraukos rodė,

kad kaulas nelūžęs, bet gydytojas išaiškino, kad skaudžiai pažeista sausgyslė. Jau net penkis kartus ji lankėsi pas gydytoją, bet dar vis negali vaikščioti ir nežinia kaip ilgai teks gydytis.

Mortulė Marquardt — buvusi Plečkaitienė — randasi Holy Cross ligoninėje, 2701 W. 68th St., kam-

bario Nr. 545, bt. 2. Kaip ilgai teks jai būti ligoninėje, rašant žinią nebuvo žinoma.

Linkiu visiems sergantiems sėkmingo ir greito pasveikimo ir vėliau įvairių organizaciniame veikime.

J. M-nė
Vilnis, 1985 gegužės 23

Mirė ir palaidota Julija Antonowitz

Balandžio 23 d. mirė Julija Gizevičiūtė-Antonowitz, sulaukusi 70 metų amžiaus. Velionė paliko giliame liūdesyje mylimą vyrą Alphonse, sesutę Nellie O'Brien ir jos šeimą, brolių Joną Gizevich, brolienę Lydią ir jų šeimą, vyro brolius Bruno ir Frank bei jo šeimą.

Buvo pašarvota Lack koplyčioje. Balandžio 26 d., dar gerai prieš 10 val. ryto, erdvi koplyčia prisirinko kupina velionės artimųjų ir kilnios idėjos draugų. Prieš išlydinti į Lietuvų Tautines kapines, pasigirdo liūdna vargonų melodija, grojant muzikai Valeria Urbikas, o momentui pritaikintas giesmes sugiedojo solistė Estelle Bogden. Velionės karstas skendo gyvų gėlių gausoje.

Velionė į kapines palydėjo gausus palydovų būrys. Kapinėse kalbėjo laidotuvių direktoriaus atstovas. Jis palietė velionės gražius darbus ir priminė, kad ji buvo visų gerbiama. Tai liudijo gyvų gėlių gausa ir gražus būrys palydovų.

Negalima praleisti nepažymėjus, kad velionė Julija ne tik buvo visų gerbiama, bet atliko ir daug svarbių visuomeniškų darbų. Ji daugelį metų priklausė prie LDS ir ėjo atsakingas pareigas LDS Sorority draugijoje, veikė Vidurvakarinių valstijų jaunimo komite, dainavo LKM chore. Nežiūrint, kad buvo negailestingos artrito ligos kankinama, ėjo LDS 76 kuopos fin. sekretorės pareigas. Daug metų skaitė ir finansiniai rėmė

laikraštį "Vilnis". Čia neįmanoma suminėti visų gražių velionės Julijos darbų, bet turiu priminti, kad ji gimė 1914 m. rugpiūčio 17 d. Kingston, Pa., augo Johnston City, Ill. Paūgėjusi atvyko į Čikagą ir čia gyveno iki sustojo plakusi jos kilnioji širdis.

Laidotuvių dalyviai buvo pakviesti į erdvų Landmark restoraną ir visi pavaišinti. Tuo būdu jos mylimas vyras padėjo dalyviams už visas paslaugas laidojant jo mylimą žmoną Juliją.

Dalyvė

Vilnies vajaus pasekmės

Ilgokai užsitęsęs laikraščio "Vilnies" naujų skaitytojų gavimui ir senų prenumeratų atnaujinimui vajus užbaigtas vasario 28 dieną. Žinant darbo sąlygas, vajų reikia skaityti pavykusi. Prieš kalbant apie vadininkes, reikia pasakyti, kad kažkodėl šiame vajuje nesimatė nei vieno draugo — vyro. Argi jie visi jau pavargo? Tiesa, vienas vyras — A. Litvinas gražiai talkininkavo vajaus darbe, bet kas su kitais?

taip puikiai pasidarbuos laikraščio "Vilnis" labui.

Julija Marazienė

Pirmą vietą vajaus sąraše iškovojė Amerikos Lietuvių Moterų Kultūros draugija su Julija Maraziene priešakyje. Iš viso turi 6,040 taškų, o naujų skaitytojų gavo 36. Smagu pasakyti, kad drg. Antanas Litvinas, būdamas geras čekiečių patriotas, atėjo draugijai į talką, užrašydamas net 30 naujų skaitytojų. Smagu, kad įvertina moterų darbą ir pastangas.

Mary Brennan

Trečioje vietoje stovi detroitietė advokatė Stefanija Masytė, gavusi 1,980 taškų ir vieną naują skaitytoją. Kaip žinoma, Stefanija yra ilgametė laikraščio rėmėja, skaitytoja ir bendradarbė, taipgi nuolatini vadininkė.

Stefanija Masytė

Ketvirtoje vietoje matome kenosietę Alviną Strich. Ji turi visą 1,000 taškų. Kaip žinome, jos kolonija nedidelė, bet dirbant gaunamos neprastos pasekmės. Nors ji turi rimtai sergantį vyrą ir jo liga pareikalauja daug laiko, bet ji suranda laiko ir brangiam laikraš-

Vilnis, 1985, gegužės 23

SVEIKINIMAS

"VILNIES" JUBILIEJAUS

Sveikinu laikraštį "Vilnis" su 65-ųjų metų jubiliejumi, ir "Vilnies" personalą.

Taipgi "Vilnies" skaitytojus, rėmėjus, linkėdamas geros sėkmės visiems.

WALTERIS DORINAS

San Diego, Calif.

Aukoju \$100.

Kviečiame į jubiliejų

Siemet "Vilniai" sukanka 65-keri metai. Šį Jubiliejų atžymėsime metiniu dalininkų suvažiavimu birželio 8 d. ir iškilmingu banketu-koncertu birželio 9 d. Nuoširdžiai kviečiame laikraščio skaitytojus, rėmėjus, vadininkus ir visus geros valios lietuvius bei jų draugus amerikiečius dalyvauti šioje didelėje laikraščio šventėje.

Dalininkų suvažiavimas, kaip visuomet, bus "Vilnies" salėje, prasidės 9:30 val. ryto. Atlikus suvažiavimo darbus, bus pietūs. Jubiliejinis iškilmingas banketas-koncertas bus 3429 S. Archer Ave., Chicago, Ill., pradžia 12 val. dienos ir tęsis iki 5 val. popiet. Įžanga į banketą-koncertą — \$20 auka.

Kaip suvažiavime, taip ir bankete-koncerte tikimės turėti daug svečių. Kiek jau yra žinoma, atvyks gausus būrys iš Detroito, iš Kalifornijos ketina atvykti Ks. Karosienė, iš St. Petersburg, Fla., St. Kuzmickas, E. Janulytė, iš Niujorko — M. Stensler, Becker... Tikimės turėti svečių ir iš Lietuvos. Meninę programą bankete-koncerte atliks mūsų šiečiai ir svečiai dainininkai.

Iš anksto tariame didelį aciu visiems, kurie atvyksite, taip pat už sveikinimus, kurie bus priimami dalininkų suvažiavime.

Komitetas

čiui "Vilnis".

Penktoje vietoje vajaus sąraše stovi kalifornietė Violet Trask-Tarasienė. Ji atstovauja San Francisco, Calif., kolonijai. Jos sąskaitoje yra 780 taškų ir du nauji skaitytojai. Violet dažnai parašo žinių iš savo kolonijos veiklos, taipgi stambiai paremia laikraštį finansinai.

Gražiai pasidarbuo vajuje ir drg. Elizabeth Repshis, atstovaujama Dorchester, Mass. Ji gavo 240 taškų.

Neatsiliko ir "Vilnies" raštinė, kur gauta 15 naujų skaitytojų ir jai priskaitoma 3,940 taškų.

Metų bėgyje nemažai senosios kartos pažangių lietuvių iškeliauja "amžinam poilsiui", bet, kaip matome, jų vietoje gauname naujų skaitytojų, o tai reiškia, kad laikraščio ateitis dar gana ilgam užtikrinta. Ypač todėl, kad "Vilnis" turi gražų būrelį rūpestingų ir veiklių vadininkų.

Vajaus eigos stebėtoja

NESMAGIOS ŽINIOS
IŠ MICHIGANO PADANGĖS

Nuo drg. Onutės Stakčienės, iš Freesoil, Mich., gavome laiškutį, kuriame rašo, kad jos mylimą vy-

ra William Stakčną ištiko skaudus "stroke", suparalyžavęs visą dešinę jo pusę. Prieš apie penkis metus jis turėjo rimtą širdies smūgį, o dabar dar skaudesnė liga ištiko.

Labai gaila mielo Williamo, kad jį, sulaukusį 94 metų, tos nuožmies ligos kankina.

Be to, Onutė rašo, kad drg. Žukienė rimtai nesveikuoja ir randasi slaugymo namuose. Ji net neatpažįsta lankytojų. Žukienė taipgi nejaunuolė — jau 96 metų su-

laukusi. Drg. M. Šiskuvienė, nors tik 80 metų, bet rimta ligonė ir yra slaugymo namuose.

Onutė dar rašo, kad ji, nors pati turinti 92 metus, bet stengiasi savo mylimą vyrą prižiūrėti. Toliau ji rašo, kad daugelis pažįstamų senosios kartos lietuvių iškeliauja į amžiną poilsį. Kitaip sakant, iš didelės lietuvių ūkininkų kolonijos paliko mažas lietuvių būrys.

Gaila, kad tenka mieliems draugams sirgti. Linkiu sėkmingo sustvirtėjimo, o Onytei reiškiu nuoširdžią padėką už parašymą.

Vilnietė

Nelaimingas žmogus, kuris nedaro to, ką jis gali, o vaikosi to, ko jis nesupranta.

J. V. Getė

76 KUOPOS REIKALU

Balandžio 30 d. LDS Antrosios apskrities komitetas turėjo savo posėdį, kuriame, be kitų reikalų, plačiai aptartas LDS 76 kuopos reikalas. Priežastis: minėtos kuopos finansų sekretorės pareigas ėjo velionė Julija Antonowitz. Jai mirus, kuopa liko be finansų sekretorės. Vistik turint virš 30 narių gerame stovyje, svarbu išrinkti fin. sekretorių.

Apskritis išrinko komitetą iš trijų asmenų (Is. Peters, A. Litvino ir J. Marazienės), kuris pasirūpins tą reikalą sutvarkyti. Kalbėta ir apie būsiantį LDS nacionalinį kėglio turnyrą; taipgi apie konferencijos sušaukimą. Bet palikta sekančiam posėdžiui nustatyti dieną ir laiką.

Komiteto pirm. J. M-nė

LICDNOS MIRTIES METINĖS

Josephine Račkutė-Dorinienė

Išsiskyrė iš gyvųjų tarpo 1981 m. gegužės 18 dieną. Buvo gimusi 1903 m. gegužės 11 d. Palangos apylinkėje ir ten augusi. 1929 m. atvyko į Kanadą, Toronto. 1933 metais ištekėjo už Valterio Dorino, gyvenusio tame pačiame mieste. 1938 m. persikėlė gyventi į JAV, Čikagą. 1971 metais persikėlė gyventi arčiau sūnaus į San Diego, Calif.

Po ilgos ir nepagydomos ligos, sustojo plakusi jos širdis gegužės 18 dieną. Jos kūnas buvo sukremuotas San Diego, California.

Jos kilnus atminimas visada bus gyvas mūsų mintyse ir širdyse.

Vyras **Walter Dorinas** — San Diego, California
Sūnus **Dr. Walter W. Doren (Barbara)** ir jų šeima
Seserys: **Kazimiera Stukienė**
Salomėja Stukienė — Kanadoje
Joana Imbrasienė — Vilniuje
ir jų šeimos.

Nuoširdi padėka už suteiktas paslaugas laidojant

LUCILLE MATUZIENĖ

Per ilgoką laiką sergant mielai asmeninei ir idėjos draugei Lucillei Galvanauskaitei-Matuzienei, teko įvairiais būdais patarnauti ir pagelbėti ligonei, o vasario 17 d. ištikus mirčiai teko rūpintis jos tinkamu palaidojimu, ko ji gyva būdama pageidavo. Tinkamam mirusios palaidojimui, reikalinga plačios visuomenės paglaugų. Turiu pasakyti, kad jų susilaukėme gana daug ir labai nuoširdžių. Visiems paskirai padėkoti neįmanoma, tad teiksītės priimti nuoširdžią padėką per laikraštį "Vilnis", kurį velionė per visą savo brandų gyvenimą rėmė, skaitė ir, iki sveikata leido, platino. Itin svarbu tai, kad velionė ir mirdama nepamiršo stambiai paremti "Vilnies".

Nuoširdus dėkui visiems atsilankiusiems į šermenis ir laidotuves, muzikai Valeria Urbikas už vargonų muziką ir vargonais palydėjimą man dainuojant, Julijai Marazienei už platų apibūdinimą velionės gyvenime atliktų pažangos labui darbų ir už gražų aprašymą laikraštyje, karsto nešėjams, laidotuvių direktoriui Povilui J. Ridikui už rūpestingą ir mandagų patarnavimą, tai yra pilnai išpildymą velionės pageidavimo.

Jūsų visų suteiktos paslaugos tinkamam palaidojimui ištikimos darbo klasės dukros Lucille Matuz nebus užmirštos ir liks aukštai įvertintos.

ESTELLE BOGDEN

OBITUARY

JULIA (GIZEVICH) ANTONOWITZ

Mrs. Julia Antonowitz, of 6531 So. Francisco, Chicago, Ill. 60629, died April 23, 1985 at Holy Cross Hospital. She was taken to the hospital about 10 A.M. by paramedics, and passed away at 10:30 A.M., of cardiac arrest.

Julia Antonowitz was born in Kingston, Pa., August 17, 1914. Later, the family moved to Jonhston City, in So. Illinois, where she lived for 18 years. Unable to find employment in So. Illinois, Julia came to Chicago where she was employed at American Can Company for 30 years.

For years, Julia had been plagued with a severe arthritic condition which necessitated the use of a cane, then crutches, but she rarely complained. She was always cheerful. She and her husband Alphonse were constant companions, and Alphonse was a very helpful and devoted husband, which made her affliction easier to bear.

Julia was a member of the LDS benefit association since the 30's, first as a "Redwinger" then a "Monarch." She was also active in the LDS Sorority, and one always saw her at the Sorority Annual fashion show and banquet, selling tickets or acting in some other capacity. She also served as secretary of LDS Branch 76 for many years.

She is survived by her husband Alphonse; his two brothers, and their families; a sister Nellie O'Brien, her sons William (Bonnie) — John (Vicki) — David (Linda) and their families; a brother John (Lydia) Gizevich, and his son Stanley and his family.

She was waked at Lack's Funeral Chapel, April 25th, and buried at the Lithuanian National Cemetery, April 26th.

Julia will be missed by all those whose lives she touched.

IN SAD REMEMBRANCE

Joseph K. Stalioraitis

March 19, 1893 — Jan. 28, 1979

Petra Stalioraitis

June 3, 1896 — April 18, 1984

On Memorial Day, our thoughts stray to the Lithuanian National Cemetery where the remains of father, grandfather Joseph K. Stalioraitis, and mother and grandmother, Petra Stalioraitis rest peacefully, surrounded by many relatives and old friends.

We shall ever be grateful to them and their teachings to be useful not only to oneself, but to humanity. A philosophy that guided their entire lives.

Their memories will always remain in our hearts.

SON — JOSEPH S. STALIORAITIS

Grandchildren:

SUSAN — JO ANN TRYONIS — JOSEPH R.
and JAMES F. STALIORAITIS

PRISIMINUS K. VIDIKĄ-TAURĄ

"Gimtajame krašte" Kazys Radzevičius gražiai prisiminė Kazimierą Vidiką-Taurą, papasakodamas apie jo atliktus rašto darbus, nueitą darbo žmonių reikalui kelią.

K. Vidikas-Tauras gimė prieš šimtą metų — 1885 metais. Kai 1962 metais mirė, artimas jo draugas S. Večkys ant jo kapo pasodino gražų medelį. Beširdžiams silpnapročiams tai nepatiko, medelį išrovė ir numetė į šalį todėl, kad nepastatė kryželio.

Sulaukęs senatvės, K. Vidikas-Tauras paskutines gyvenimo dienas baigė pas vieną katalikę ukrainietę, namo prižiūrėtoją, kuri kelerius metus prižiūrėjo ir K. Vidiką-Taurą. Kai numirė, jina jį ir palaidojo taip, kaip jį norėjo.

Baigiantis jo gyvenimo dienoms, atsiantė jis man atviruką, jog sergąs. Nežinau kaip buvo, neskubėjau vykti jo aplankyti. Po kelių dienų išgirdau, kad jis mirė. Buvo gaila.

Norėjau ant jo kapo pastatyti paminklą, jeigu būtų leidę paminklą statyti be švento kryželio.

Neužmiršiu jo, kol būsiu gyva.

E. Vilkaitė-Vidikiene, dabar Repšienė

Mirė ir palaidotas Edward Dočkus

Gegužės 8 d. ryte mirė Edwardas Dočkus, sulaukęs vos 65 m. a. Velionis gimė Čikagoje 1919 m. rugsėjo 24 d. Jo tėveliai Justinas ir Anielė Dočkai daugelį metų gyveno Ciceroje ir pavyzdinai veikė pažangiame judėjime, ypač daug veikė jo mamytė. Tėvelis jau miręs.

Edwardas 1942 m. vedė Birutę Dabulskytę. Išaugino dvi dukras: Audrey, kuri jau vedusi su Robert Domar, ir Elaine, kuri gyvena su tėvais.

Gegužės 10 d. buvo palaidotas Lietuvių Tautinėse kapinėse, iš Vance koplyčios.

Apie velionio veiklą ir laidotuves teks vėliau parašyti kiek plačiau. Tiek turiu priminti, kad velionis tarnavo Antrajame Pasauliniame kare, kas faktinai pažeidė jo sveikatą. Gaila žmonos, dukrų, o ypač motinos, netekusios vienurčio sūnaus.

Vilnietė

Prisiminus Ant. Griną

Daugelį metų Antanas Grina dalyvavo apvaikstant Mirusių atminimo dieną. Jis sakydavo, kad tai didžioji jam šventė. Bet jau antri metai, kai jis pats jau ilsisi šaltajame kape.

Velionis buvo nuoširdus laikraščio "Vilnis" skaitytojas ir rėmėjas ir prieš mirtį nepamiršo apdovanooti laikraščio. Būtų gražu, kad mes, jo draugai, aplankytume jo kapą Mirusių atminimo dieną ir prisimintume jo gražius darbus klasių kovos labui

Vilnietė

A. POVILONIS PERGYVENO SĖKMINGĄ OPERACIJĄ

Čikagiečiams gerai žinomas lietuvis, kuris per daugelį metų buvo Lietuvių Tautinių kapinių direktorius, Antanas Povilonis - Powell pergyveno sėkmingą operaciją. Jis po operacijos už keturių dienų grįžo į namus ir žmonos Vincės slaugomas baigia pasveikti.

Linkėtina Antanui daugiau nesirgti.

Vilnietė

LIŪDNAS PRISIMINIMAS

Frank Vesely
Diane Vesely
Julijos Casko
Louis Casko
Peter Žemaitis

Artėjant Kapų Puošimo Dienai, su liūdesio širdyse prisimename mylimą mamytę ir močiutę **Juliją Casko** ir vyrą **Frank Vesely**, kurie visą savo gyvenimą dirbo pažangiam judėjimui ir rūpinosi žmonių gerove. Jie abu dirbo ir troško taikos pasaulyje.

Taipgi prisimenam mylimą dukrelę **Diane**, kurią negailėstinga mirtis išskyrė iš mūsų pačioje jaunystėje, ir mylimą tėvelį **Peter Žemaitis**, kuris mirė Humboldt, Tenn.

Taipgi prisimename gimines ir artimuosius, kurių netekom Lietuvoje.

Jų atminimas visada pasiliks gyvas mūsų širdyse.

Žmona ir Duktė **JESSIE VESELY**
Anūkė **DENISE (MITCHEL) KOZEL**

In Loving Memory

MIKE PALEVICH - Herrin, Ill.

Mike Palevich, of Herrin, Ill., died March 29, 1980 after many years of suffering from the dread coal miners' disease, Black Lung.

In his last remaining years, he was forced to keep an oxygen tank constantly at his side, but despite his difficulty in breathing he always remained cheerful.

Mike's hobby was gardening, but flowers and especially, roses were his favorites. Even though very weak, with

his oxygen tank on the floor beside him, he would gaze out the window at his beloved flowers, drinking in their beauty.

☆ ☆ ☆

IT HAS BEEN FIVE LONG YEARS OF LONELINESS NOT HAVING YOU, DEAR. I SHALL ALWAYS REMEMBER YOU AND OUR WONDERFUL YEARS TOGETHER.

Wife — **MARY PALEVICH**
900 So. 16th St.
Herrin, Ill. 62949

Su "VILNIES" turistine grupe

APLANKYKITE LIETUVĄ

"Vilnies" administracijos organizuojamoje laikraščio skaitytojų dešimt dienų pabuvoti Lietuvoje turistinėje grupėje dar yra vietų. Norintys vykti, skubėkite užsiregistruoti laikraščio administracijoje.

Grupė iš Chicagos išvyks birželio 3 dieną, porai naktų stabtelės Maskvoje, birželio 6 d. anksti rytą nuvyks į Vilnių. Po dešimties dienų išvyks iš Vilniaus, parai vėl stabtelės Maskvoje ir per Zurichą birželio 18 dieną grįš į Chicago.

Sios grupės sudėtyje bus 45 žmonės. Labai galimas daiktas, viešėdami Lietuvoje turės progą aplankyti savo gimtines.

Grupės kelionės reikalus tvarkys American Travel Service Bureau agentūra, 9727 S. Western Ave., Chicago, Ill. 60643.

Kelionė į abi puses, viešbučiai, maistas ir tuai kaip pakeliui, taip Lietuvoje — \$1700.00 iš Bostono. Bet iki birželio 3 dienos kaina gali ir pakitėti.

Gauti daugiau informacijų kreipkitės į "Vilnies administraciją, 3113 S. Halsted St., Chicago, Ill. 60608. Telefonas (312) 842-7325.

Mirė Teofilė Masienė

Gegužės 8 d., po ilgos ir sunkios ligos mirė plačiai žinomos detroitietės Stefanijos Masytės motina Teofilė Masienė, sulaukusi gilios senatvės.

Velionė buvo tauri asmenybė. Visą savo sąmoningą gyvenimą aktyviai darbavosi demokratijos, taikos ir socialinės pažangos labui.

Ypač daug veikė Detroito pažangių lietuvių gretose. Su savo vyru

velioniu Miku-Detroitiečiu užaugino vienturtę dukrą Stefaniją, išleido ją į mokslą. Buvo gana švelnaus būdo moteris, draugiška, kitam linkinti gero.

Apie laidotuves ir velionės nuėitą ilgą gyvenimo kelią plačiau bus kitoje laikraščio laidoje.

Giliausia užuojauta jos dukrai Stefanijai, artimiesiems, idėjos draugėms bei draugams. S.J.

Mirus

ALICIJAI JONIKIENEI

(RHINEBECK, N.Y.)

Reiškiame gilią ir nuoširdžią užuojautą velionės sūnui Leonui P., marčiai Jocelyn, anūkui Shawn, anūkei Nadja, velionės anūkės Kim Luke vaikučiams Johnny ir Jamie, velionio vyro giminėms ir visiems jos kilnios idėjos draugams ir draugėms. Žinokite, kad ir mes liūdimė, netekusios ilgametės draugijos narės ir ištikimos darbo klasės dukros.

AMERIKOS LIETUVIŲ MOTERŲ KULTŪROS
DRAUGIJA — VALDYBA IR NARĖS

PRISIMINIMAS

Kapų Puošimo Šventės proga su liūdesiu prisimename mirusius mano tėvelius Antaną Tryonį (mirė 1966 birželio 12) ir Agnes Tryonį (mirė 1976 sausio 22).

Jų atminimas visada pasiliks gyvas mūsų širdyse.

ESTELLE BOGDEN ir vyras VINCENT BOGDEN

LIŪDNAS PRISIMINIMAS

Feizų šeimos mirusių

Liūdnam praslinko 56 metai, kai netikėtai iš gyvųjų pasitraukė Stanislovas Feiza 1929 metais, sulaukęs tik 10 metų amžiaus, o 1962 m. pasitraukė tėvas Jonas Feiza, sulaukęs 72 metų amžiaus.

Patėvis Jeronimas Jelgauskas iš gyvųjų atsiskyrė 1968 m., o Antanas Feiza — 1972 m., sulaukęs 56 metų amžiaus.

Liūdnam praslinko 6 metai, kai iš gyvųjų netikėtai atsiskyrė mano motinėle Veronika Feiza-Jelgauskienė. Mirė 1978 birželio 14.

Jų nėra tarp mūsų, bet jų pavyzdingas ir gražus gyvenimas pasiliko mano ir kitų artimųjų neužmirštas. Liūdi sūnus John Feiza ir kiti giminės bei draugai šioje šalyje ir Lietuvoje.

There is a link death cannot sever,
Love and remembrance last forever.

Liūdintis sūnus **JOHN FEIZA**

APLANKYKIME IR PAPUOŠKIME MIRUSIŲ KAPUS

Mirusiųjų atminimo diena (Memorial Day) atžymima, kai žemė alsuoja nauja gyvybe, atbunda visa augmenija, kas reikia suprasti, kad mūsų gyvybė, kaip ir augalų, turi tęstinumą: subrendę eina į poilsį, naujieji gimsta.

Šiais metais Lietuvių Tautinėse kapinėse Mirusiųjų atminimo diena bus atžymėta gegužės 27 dieną. Dalyvausime atžymėjime.

Kiekvienas žmogus žino, kad jis turės mirti. Vienas dalykas guodžia mus — darbas. Mes dirbame ne vien sau, bet ir ateinančioms kartoms. Tas darbas — išsiblašymas linksmina mus ir nejučiomis veda prie mirties.

Mirusiųjų atminimo diena padarina mus iš kasdienybės išsiblašymo. Mūsų vaizduotėje atgyja brangiųjų — artimųjų, bičiulių bei idėjos draugų vaizdai. Gyveno

jie, dirbo, siejojosi mūsų asmeniškais ir darbo žmonių reikalais. Vieni jų mirė natūralia mirtimi, kiti — karo sukuriuose žuvo, o dar kiti buvo nužudyti.

Šiandien ryškiau prisimename tuos, ant kurių karstų krito žemės, sumaišytos su mūsų asaromis.

Mirusiųjų atminimo dieną susikaupkime valandėlei prie mirusiųjų antkapių ir atiduokime jiems deramą pagarbą, o mintyse prisiminkime mūsų gimdytojus Tarybų Lietuvoje ir šioje šalyje. Jie mirė, kad mes gyventume, rūšims mes, kad ateinančios kartos gyventų. Tik perdūokime joms garbingą palikimą.

Tebūna amžina ramybė mirusiems!

J. Marazienė

ST. PETERSBURG, FLORIDA

MIRUSIŲ PAGERBIMAS

Liūdnas prisiminimas mirusių LLD kuopos narių. Su aukšta pagarba prisimenam Jus.

Lai Jums būna ramu ilsėtis. Mes tęsime jūsų nebaigtus darbus. Jus laikysime mintyse ir širdyse.

Liūdime —
ST. PETERSBURGO LLD KUOPOS
VALDYBA ir NARIAI

LIŪDNAS PRISIMINIMAS AUGUSTO IR MARYTĖS GELBUDŲ

Augustas Gelbuda

1882-VIII-28—1951-XI-1

Gimė Lietuvoje, Kelmaninių km., Balbieriškio par.

Marytė Avietaitė Gelbudienė-Bagdon

1890-IV-17—1959-VI-12

Gimė Lietuvoje, Kalvarijos valsč.

Priklausė prie Ex-Mainierių klubo ir choro, Lietuvių Moterų Kultūros klubo, Lietuvių Dailės ir Dramos klubo.

Mes dėkingos ir labai laimingos, turėjusios tokius pažangius tėvelius, kurie per visą savo subrendusį gyvenimą rūpinosi žmonių-liaudies gerove ir veikė dėl žviesesnės ateities darbo žmonėms. Mes bandysime sekti jų pėdomis.

Lai jie ramiai ilsisi Lietuvių Tautinėse kapinėse tarp giminių ir senų draugų.

Dukters — NELLIE DE SCHAAF (LOUIS)
DELLA KENT (DAN) ir šeima

Liūdnas prisiminimas mirusiųjų

Su gilia pagarba ir liūdesiu prisimename visus mūsų mirusius klubo narius, kurie prisidėjo įsteigti ir dalyvauti klubo veikloje už taiką ir pažangą.

Reiškiame gilią užuojautą artimiesiems.

LITHUANIAN SENIOR CITIZENS CLUB
VALDYBA ir NARIAI
St. Petersburg, Fla.

Skaudžios ir liūdnos MYKOLO MARAZO mirties metinės

Neriboto skausmo ir liūdesio siaubo apsupta pergyvenu netekusi mylimo vyro ir gyvenimo draugo Mykolo Marazo, kurio jautrioji širdis sustojo plakusi 1984 m. gegužės 28 d.

Vargu kas supras tą širdies skausmą, kokį turi pergyventi, netekus kilnaus ir mylimo žmogaus, jei bent tas, kuris pats tai pergyveno.

Be Jo, gyvenimas liko tuščias, tik dėka meilės pažangių organizacijų veiklai ir giliam supratimui jos svarbos sutvirtino jėgas ir neleido palūžti, tad ir tęsiu gyvenimą pirmyn, dirbdama pažangos labui.

Zinau, kad jokios dejonės ir ašaros Jo man negrąžins, bet artėjant mirties metinėms, norisi garsiau sudėjuoti ir pasiskųsti idėjos draugams, kad padaryta žaizda mano širdyje tebėra gyva ir ji tokia pasiliks visam gyvenimui.

Lai mylimam Mykolui būna amžina ramybė, o aš savo mintyse ir širdyje nešiosiu jo kilnų atminimą ir prisiminsiu jo gražų gyvenimą ir ištikimybę gimtajam kraštui ir darbo žmonių gėriui iki mane šaltas kapas prie Jo priglaus.

Liūdinti žmona JULIJA MARAZIENĖ

DETROIT, MICHIGAN

Liūdnas šešių metų prisiminimas

JONAS KLIMAVIČE

Mirė 1979 metų gegužės 9 dieną

Jau praėjo šeši metai, kai iš gyvųjų tarpo atsiskyrė mano brangus ir mylimas vyras JONAS KLIMAVIČE.

Jau šeši metai, kai atsisveikinau su juo ant visados, bet tas skaudus įvykis pasiliks mano širdyje visuomet.

Lai Tau, mielas, būna ramu ilsėtis Woodlawn kapinių įsienyje, Detroite.

Liūdinti žmona ADELE KLIMAVIČE
St. Petersburg, Florida

Prisiminimas

LUCILLE MATUZ ISABEL SAGADINAS

Kapų Puošimo šventės proga, su liūdesiu prisimename mūsų mylimas drauges, su kuriomis taip gražiai draugavom daugelį metų.

Jų atminimas visada pasiliks gyvas mūsų širdyse.

ESTELLE ir VINCENT BOGDEN